

Dosarul nr. 3-67/21 (2-19110191-02-3-24062020)

Republica Moldova
Curtea de Apel Chișinău
H O T Ă R Î R E
În numele legii

9 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii de Apel Chișinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul

Bostan Angela

Judecătorii

Negru Veronica și Dașchevici

Grigore

Grefier

Croitor Olesia

Examinînd, în ședință publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Filimon Ivan împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea hotărîrilor,

A C O N S T A T A T :

Istoria nelitigioasă a procedurii, obiectul acțiunii înaintate;

La 01.02.2018, Filimon Ivan a sesizat Curtea Supremă de Justiție cu acțiunea în contencios administrativ, înaintată către Consiliul Superior al Procurorilor, prin care a solicitat anularea hotărîrii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon” și hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărîrii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2019, prezenta cauză a fost strămutată la Curtea de Apel Chișinău spre examinare conform competenței. (f.d.211-213, Vol.I)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărîrea nr.13-75/17(111) din 21 decembrie 2017, emisă de Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – eliberarea din funcția de procuror. La data de 22 decembrie 2017, a contestat această hotărîre la

Consiliul Superior al Procurorilor. Însă, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018, contestația a fost respinsă, fiind menținută hotărârea nr. 13-75/17(111) din 21 decembrie 2017 emisă de Colegiul de disciplină și etică.

Reclamantul a notat că, drept urmare a examinării raportului privind rezultatele verificării sesizării în privința sa din 11 septembrie 2017, cât și hotărârea nr. 13-75/17(111) din 21 decembrie 2017, emisă de Colegiul de disciplină și etică, a constatat că sesizarea a fost înaintată de către Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos. Deși, din prevederile art. 43 alin.(1) din Legea cu privire la procuratură, rezultă că, Adrian Mircos nu poate fi subiect cu drept de înaintare a sesizării cu privire la fapta ce ar constitui abatere disciplinară comisă de procuror, or, ultimul nu este nici persoană interesată căruia îi pot fi aduse atingere drepturilor și intereselor sale, și nici membru al Consiliului Superior al Procurorilor, nu reprezintă Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor și nu face parte nici din inspecția procurorilor, fapt ce prezintă o încălcare evidentă a procedurii de inițiere a procedurii disciplinare.

A adăugat că, în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018, acest argument a fost respins ca neîntemeiat pe motiv că sesizarea este depusă de Procurorul General, iar acesta este membru al Consiliului Superior al Procurorilor și este în drept de a înainta sesizare. Contrar celor invocate, la materialele procedurii disciplinare nu există nici o sesizare semnată de Procurorul General prin care sesizează Inspecția procurorilor în vederea verificării și constatării abaterilor disciplinare în privința sa. Pe de altă parte, chiar și în cazul în care în viziunea Consiliului Superior al Procurorilor, Procurorul General a înaintat sesizarea, atunci acesta nu putea să asiste la examinarea contestației precum și la emiterea hotărârii în privința sa, or, ultimul avea o idee deja preconcepută de sancționare, ceea ce pune la îndoială imparțialitatea lui.

Ivan Filimon a invocat prevederile art. 50 alin.(6) din Legea cu privire la procuratură, conform căruia Colegiul de disciplină și etică urmează să adopte decizia cu privire la cauza disciplinară de regulă în cel mult 2 luni de la primirea materialelor de la Inspecția procurorilor. La caz, materialele de la Inspecția procurorilor au fost expediate către Colegiul de disciplină și etică la data de 11 septembrie 2017, iar la 15 septembrie 2017 a fost pusă pe rol examinarea procedurii disciplinare în privința sa. Respectiv, Colegiul de disciplină și etică urma să adopte o decizie în cel mult 2 luni, adică până la data de 11 noiembrie 2017, fapt ce însă nu a avut loc, decizia fiind adoptată abia la data de 21 decembrie 2017.

În opinia reclamantului cele relatate mai sus denotă o încălcare procedurală admisă pe parcursul examinării procedurii disciplinare în privința sa.

În continuare, a relatat că, la 18 decembrie 2017, a depus cerere suplimentară către Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor prin care, exercitându-și dreptul la apărare a solicitat dispunerea efectuării mai multor acțiuni în

vederea probării nevinovăției sale. La ședința din 1 decembrie 2017 a Colegiului de disciplină și etică, a fost dată citirii informația din Registrul de evidență al vizitelor reținuților din cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Direcției de Poliție municipiul Chișinău, unde s-a menționat că medicul din cadrul serviciului de urgență „903” a indicat la 16 august 2017, ca diagnoză a lui ***** - „*****”, circumstanțe despre care nu a știut și nu i-au fost raportate de către angajații izolatorului.

Ivan Filimon a afirmat că, poziția sa referitor la faptul că ***** i-a comunicat că a consumat droguri și anume ”pastile extesy”, nu a fost luată în considerare în cadrul ședințelor Colegiului, dar încă de la început, anterior expunerii acestor fapte în explicația sa către Inspekția procurorilor, adică la data de 28 august 2017 în momentul când a acordat încă primul interviu, neștiind că în privința sa va fi intentată o procedură disciplinară, și nu cum s-a interpretat și s-a declarat în presă că este o poziție de apărare neîntemeiată de către domnul președinte al Colegiului de disciplină și etică la data de 1 decembrie 2017, acțiune ce a fost prematură până la decizia Colegiului, fiind încălcat astfel principiul prezumției de nevinovăție indicat în art. 6 pct. 2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ceea ce denotă existența unei alte încălcări de procedură.

Reclamantul a relevat că, întru respectarea dreptului său la apărare și la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, a solicitat expedierea unei interpelări în adresa Spitalului Clinic de Psihiatrie Chișinău, Spitalului Clinic de Psihiatrie Bălți, Penitenciarului nr. 13 și Direcției urmărire penală și criminalistică al Procuraturii Generale, unde să fie solicitată informația referitor la numărul de persoane constatate a fi cu probleme de sănătate mintală pe parcursul anilor 2013-2017, în privința cărora de către procurori s-a cerut aplicarea măsurilor preventive sub formă de arest, iar ulterior acestea s-au aflat în custodia statului și internat în instituțiile psihiatrice de profil, constatându-se că suferă de careva boli psihice, însă solicitarea sa a fost respinsă ca neîntemeiată.

A susținut că circumstanțele date probează inechitabilitatea față de el, or, personal cunoaște că necătând la faptul că la materialele cauzelor penale erau anexate certificate și acte medicale care confirmă că persoanele reținute s-au aflat la evidența medicului psihiatru și aveau probleme de sănătate mentală, procurorii totuși au înaintat demersuri privind aplicarea măsurilor preventive sub formă de arest, iar persoanele învinuite deja aflate în custodia statului le-au fost aplicate de către instanțele de judecată măsura preventivă sub formă de arest. Însă, alte careva proceduri disciplinare în privința procurorilor nu au fost intentate și examinate, el fiind unicul procuror în privința căruia este examinată procedura disciplinară cu acuzații de acest gen, fiind pus în situația de a răspunde pentru practici negative și probleme de sistem. Până la aceasta nici Procuratura Generală nu a intervenit cu careva obiecții sau recomandări, instrucțiuni, acceptând tacit practicile formate.

Ivan Filimon a specificat că, a solicitat în cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică, de a fi audiat medicul psihiatru care l-a examinat pe ***** în vederea

confirmării sau infirmării agresivității lui și pericolul social care îl prezenta prin comportamentul său în vederea temeiniciei demersului de aplicare a arestului preventiv, cât și audierii asupra circumstanțelor expuse mai sus referitor la existența sau nu pe parcursul anilor 2016-2017 a persoanelor care au fost arestate preventiv cu probleme de sănătate mentală, însă solicitarea dată la fel a fost respinsă. Pentru clarificarea acestui subiect este necesar de a afla doar numărul persoanelor care au fost pe parcursul anului 2013-2017 în secția nr. 17 al Spitalului de Psihiatrie, or, anume în acea secție se dețin persoanele cu probleme de sănătate mentală care au ca măsuri preventive - arestul preventiv, iar, în așa mod se va stabili numărul de cauze de acest gen, similar cazului său, numărul de procurori și de judecători care au procedat identic în asemenea cazuri. Totodată, a mai solicitat audierea în calitate de specialist și a medicului care la data de 18 august 2017 a acordat asistența medicală lui ***** și i-a pus diagnoza – narcomanie, stare de sevraj, însă și această solicitarea a fost respinsă.

Reclamantul a precizat că, în cererea din 18 decembrie 2017 au fost înaintate și alte solicitări, care, erau necesare de a fi efectuate pentru adoptarea unei decizii legale și întemeiate, însă toate au fost respinse atât de Colegiul de disciplină și etică cât și de Consiliul Superior al Procurorilor. În consecință, prin respingerea cererii înaintate la 18 decembrie 2017 și refuzul de a efectua acțiunile solicitate i s-a încălcat vădit dreptul la un proces echitabil menționat în art. 6 CEDO și anume faptul că are dreptul să întrebe, sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării, fapt ce denotă o încălcare de procedură.

Mai mult, în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor este menționat că sesizarea a fost intentată la solicitarea Procurorului General, aceeași informație este expusă și în presă, precum că „Procurorul General a solicitat sancționarea, tragerea la răspundere disciplinară a procurorului și judecătorului care au instrumentat cazul lui *****”. Respectiv, reieșind din cele menționate se ajunge la concluzia că examinarea procedurii disciplinare în privința sa de către Colegiul de disciplină și etică ridică serioase semne de îngrijorare referitor la imparțialitatea membrilor, or majoritatea membrilor Colegiului sunt procurori care se află în subordine ierarhică superioară față de Procurorul General. Doar doi membri al Colegiului de disciplină și etică sunt profesori și sunt independenți de funcție față de Procurorul General, ceilalți sunt subordonați atât din punct de vedere ierarhic, cât și material, administrativ față de Procurorul General, or activitatea lor de bază este anume funcția de procuror, ceea ce duce evident la încălcarea prevederilor art. 6 § 1 CEDO (pct. 113 din cauza Volkov contra Ucrainei). Iar, pe de altă parte, dacă în viziunea Consiliului Superior al Procurorilor, sesizarea a fost înaintată de Procurorul General, atunci acesta nu era în drept de a participa la examinarea și luarea deciziei finale pe procedura sa disciplinară, or simplul fapt de înaintare a sesizării ridică serioase semne de întrebare ce ține de imparțialitatea și obiectivitatea lui la examinarea cauzei, având deja o idee preconcepută de sancționare a sa.

Reclamantul a declarat că, prin aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare sub formă de eliberare din funcție, au fost încălcate prevederile art. 8 CEDO. Or, viața privată include în sine dreptul fiecărei persoane la încheierea și dezvoltarea relațiilor cu alte persoane inclusiv și relații profesionale. Anume în legătură cu profesia sa, a avut posibilitatea de dezvoltarea relațiilor cu alte persoane din aceeași profesie. Interzicerea în continuare de a avea acces la profesia de procuror, cât și alte profesii ce țin de domeniul juridic duce la o ingerință în viața privată. Analogic, a fost recunoscut că concedierea unei persoane duce la o ingerință în respectarea vieții private a persoanei în cauza Ozpinar c.Turciei nr.20999/04 § 43-48, 19 octombrie 2010. Deci, concedierea sa din funcția de procuror a atins spectrul relațiilor sale cu alte persoane, inclusiv și relațiile cu caracter profesional. Pe lângă acest fapt, concedierea sa a influențat și asupra relațiilor din interiorul profesiei pe care a avut-o, or pierderea serviciului a cauzat consecințe negative atât de ordin material, cât și familial.

A notat că, conform art. 39 alin.(1) din Legea cu privire la procuratură, în funcție de gravitatea abaterilor și în condițiile legii, procurorului i se aplică, prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, următoarele sancțiuni disciplinare: avertisment; mustrare; reducere a salariului; retrogradare din funcție; eliberare din funcția de procuror. Astfel, art. 39 din Legea cu privire la procuratură, nu prevede clar pentru care abateri disciplinare este prevăzută sancțiunea eliberarea din funcția de procuror, aprecierea fiind lăsată la discreția Colegiului de disciplină și etică precum și a Consiliului Superior al Procurorilor. Acest fapt denotă un drept arbitrar al Colegiului și Consiliului, ceea ce contravine prevederilor Convenției Europene cu privire la drepturile omului și libertăților fundamentale (pct.173-186 din Cauza Volkov v.Ucrainei).

Suplimentar Ivan Filimon a invocat că, la data de 17 august 2017, ***** a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1) din Codul penal - violența săvârșită asupra unei persoane cu funcții de răspundere, adică, aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătatea față de persoana cu funcții de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu. Învinuirea i-a fost adusă la cunoștință în incinta Izolatorului de Detenție Provizorie mun. Chișinău de pe str. Tighina 6, în prezența avocatului Vladislav Nevreanschi.

Totodată, a menționat că vizionând înregistrările video a observat că, ***** se afla în celulă cu alte persoane reținute și el avea un comportament neadecvat (manifesta un comportament cu conotații sexuale). Ulterior, când i s-a propus să iasă din celulă, el s-a dezbrăcat până la piele și s-a adresat cu cuvinte necenzurate și gesturi obscene față de subsemnatul, iar în timpul escortării afirma că ”el este o maimuță rapidă”.

Ivan Filimon a declarat că, aflându-se în camera de audiere împreună cu avocatul Vladislav Nevreanschi și angajații Izolatorului de Detenție Provizorie, personal l-a întrebat pe ***** din ce motiv se comportă așa și dacă a consumat droguri, la ce ultimul a răspuns că a consumat pastile „extesy” și lui îi este indiferent de ei, motiv din care a considerat că acesta este consumator de droguri și comportamentul lăceștiu

este determinat anume de acest fapt, situație despre care a raportat procurorul ierarhic superior Ruslan Popov. Ulterior, la revenirea în procuratură, l-a întrebat pe ofițerul de urmărire penală dacă ***** este la evidența medicului psihiatru, la ce ultimul a răspuns că a expediat în acest sens interpelare, însă răspuns nu a parvenit, la care a indicat să urgenteze procedura.

A notat că, tot la 17 august 2017, în urma consultării cu procurorul adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef al Oficiului Ciocana Ruslan Popov, a înregistrat în cancelaria Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana demers privind aplicarea în privința învinutului ***** a măsurii preventive sub formă de arest pe un termen de 30 zile. Iar, la data de 18 august 2017, în privința lui ***** a fost emis mandat de arest pe un termen de 30 zile. Examinarea demersului de arest a avut loc în lipsa învinutului ***** , acesta fiind înlăturat din sala de judecată, deoarece s-a adresat cu cuvinte necenzurate către grefierul Mihaela Condrea și judecătorul de instrucție Iurie Obadă și a manifestat o lipsă de respect față de instanța de judecată.

A mai comunicat că, la data de 21 august 2017, de către ofițerul de urmărire penală ce exercită urmărirea penală pe caz, Roman Bolgarencu, au fost ridicate acte medicale de la avocatul învinutului Anatolie Bulgaru și anume epicrizele întocmite de Spitalul de Psihiatrie din mun. Bălți, fapt care l-a determinat să insiste ca ofițerul de urmărire penală să-i prezinte informația de la instituția psihiatrică de la locul de trai al lui *****.

A susținut că, în baza epicrizele prezentate și conducându-se de prevederile art. 152 din Codul de procedură penală, a înregistrat la data de 22 august 2017 un demers privind internarea lui ***** în instituția medicală pentru efectuarea expertizei psihiatrice în condiții de staționar solicitând, totodată, în baza art. 152 alin.(8) din Codul de procedură penală, transferul din Izolatorul de detenție Provizorie în instituția medicală. La 23 august 2017 Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a dispus internarea lui ***** în staționar în instituția medicală pentru efectuarea expertizei psihiatrice și transferul acestuia din Departamentul Instituțiilor Penitenciare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în Spitalul Clinic de Psihiatrie. Motivul internării a fost starea de agresivitate pe care o manifesta ***** și epicrizele eliberate de Spitalul de Psihiatrie din mun. Bălți, prin care s-a constatat că ultimul a suferit de o psihoză acută după un factor de stres; sindrom halucinant-paranoid, agitație psihomotorie și tulburare schizotipală și schizofrenie formă paranoidă.

Reclamantul a mai subliniat că, ***** fiind audiat în calitate de parte vătămată pe parcursul urmăririi penale, a indicat că, la data de 15 august 2017 se afla la serviciu împreună cu ***** . La un moment dat, pe radar a fost înregistrat un automobil care se deplasa cu viteză sporită prin s. Țîntărenii Vechi, r-nul Telenești. Somându-l pe conducătorul auto să stopeze, ultimul nu a reacționat și a continuat deplasarea cu viteză sporită, deplasându-se chiar pe contrasens. Urmare a acțiunilor de urmărire , automobilul de model „*****” a putut fi stopat abia în s. Gornoe r-nul Criuleni. După

ce a fost stopat, conducătorul auto manifesta o agresivitate sporită și avea un comportament neadecvat, fiind bănuțit cĂ era în stare ebrietate. Ulterior, conducătorul auto, care s-a dovedit a fi *****, și fiind bănuțit de consumul de droguri sau alte substanțe interzise de lege, a fost escortat la Dispensarul Republican de Narcologie, unde, fiindu-i propus sĂ fie supus testĂrii alcoolscopice și narcologice, a refuzat. DupĂ care, automobilul a fost remorcat și transportat astfel la parcarea specialĂ de pe str. Otovasca 19A, mun. Chișinău. Pe teritoriul parcĂrii, ***** manifesta un comportament agresiv, sĂrea în sus cu picioarele, nunea toate persoanele din jur cu cuvinte necenzurate, iar la un moment dat, ***** i-a aplicat lui o loviturĂ cu pumnul în fațĂ. Drept urmare, prin aplicarea forței fizice și procedeeleor, ***** a fost imobilizat, i s-au aplicat cĂtușele și a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Ciocana mun. Chișinău.

TotodatĂ, inspectorul de poliție ***** fiind audiat în calitate de martor, a depus declarații analogice cu ale lui *****.

De asemenea, pe parcursul urmĂrii penale au fost audiați în calitate de martori, paznicii de pe teritoriul parcĂrii și persoana ce a remorcat automobilul lui ***** cu evacuatorul, ultimii confirmĂnd comportamentul agresiv, și anume ***** îi nunea pe toți cu cuvinte necenzurate, iar la un moment dat i-a aplicat o loviturĂ cu pumnul în fațĂ unui colaborator de poliție.

Fiind ridicate și examinate înregistrĂriile video din incinta Inspectoratului de Poliție Ciocana mun. Chișinău și de pe teritoriul parcĂrii forțate de pe str. Otovasca 19 A, mun. Chișinău, se observĂ comportamentul agresiv al lui ***** , iar pe teritoriul parcĂrii speciale se observĂ cum îi aplicĂ o loviturĂ cu pumnul în fațĂ colaboratorului de poliție *****. Subsidiar, fiind purtate discuții cu medicul psihiatru Elena Mardari, care, l-a examinat pe ***** , a fost întrebată dacĂ ultimul, datoritĂ agresivitĂții pe care o manifesta, prezintĂ un pericol social pentru persoanele din jur, iar rĂspunsul a fost unul afirmativ indicĂnd cĂ a procedat corect solicitĂnd mĂsura preventivĂ sub formĂ de arest, întrucĂt el prezenta un pericol social sporit. Din acest motiv a propus citarea și audierea expertului psihiatru în fața Colegiului pentru a formula anumite concluzii despre riscurile și pericolul care îl manifesta o persoanĂ bolnavĂ de schizofrenie cum este cazul lui *****.

Reclamantul a indicat cĂ, în drept, la aplicarea mĂsurii preventive sub formĂ de arest a pus la bazĂ prevederile art. 176 din Codul de procedurĂ penalĂ. Respectiv, demersul privind aplicarea mĂsurii preventive sub formĂ de arest în privința lui ***** a fost înaintat din considerentul cĂ el poate pune presiuni în scop de intimidare și răzbunare asupra martorilor și părții vĂtĂmate, or, ultimul îndrĂznind sĂ-i aplice lovituri unui angajat al poliției, poate ca ulterior repetat sĂ aplice violența fizicĂ pentru a se răzbuna pe angajații poliției fiindcĂ au depus plĂngere ca sĂ fie tras la rĂspundere penalĂ. Mai mult, unul din temeiurile arestului a fost riscul eschivĂrii de la organul de urmĂrire penalĂ și a instanței de judecatĂ.

A specificat că, acest risc este unul real, or datorită comportamentului său și neglijarea cerințelor legale ale angajaților de poliție și a procurorului, ultimul va neglija în continuare și cerințele de a se prezenta la organul de urmărire penală.

Reclamantul a precizat că, inițial, la înaintarea învinuirii lui ***** nu a avut careva bănuieli că ultimul suferea de oarecare boală mentală, or, acesta atât în înregistrările video care i-au fost prezentate de angajatul Inspectoratului Național de Patrulare, ***** indică că nu se află la evidența medicului psihiatru (video a fost anexat la dosarul procedurii disciplinare), cât și în momentul înaintării învinuirii, el a menționat că a consumat droguri ceea ce și a condiționat caracterul său inadecvat.

A notat că, despre situația precum că ***** a comunicat colaboratorilor de poliție că nu se află la evidența medicului psihiatru și în general despre comportamentul său agresiv, ar putea confirma ***** și ***** , iar o audiere a acestor persoane în fața instanței se impune. Faptul că ***** în incinta Izolatorului de Detenție Provizorie a indicat că se comportă așa din considerentul că a consumat droguri de tip extesy îl poate confirma și avocatul Vladislav Nevreanschi, din care considerent a solicitat audierea lui în fata instanței, aceasta fiind necesară.

A precizat că, demersul privind internarea în instituția medicală pentru efectuarea expertizei a fost înaintat doar după ce a luat cunoștință de actele medicale și anume epicrizele eliberate pe numele lui ***** de către Spitalul de Psihiatrie Bălți, or, anterior dubii precum că ultimul are careva dereglări psihice nu a avut. Respectiv, nu s-a înaintat demers privind internarea în instituția psihiatrică, pe motiv că nu avea careva probe pertinente ce ar demonstra faptul îmbolnăvirii lui ***** , acestea urmînd să fie stabilite de către medicii de la urgență generală sau psihiatrică care trebuiau să se expună în raportul de expertiză psihiatrică.

A afirmat că, nu a fost informat despre aplicarea în privința lui ***** a forței fizice. Iar, reieșind din prevederile menționate, nu putea să înainteze un demers privind internarea în instituția psihiatrică pentru efectuarea tratamentului, bazându-se doar pe faptul că persoana era agresivă și manifesta un comportament neadecvat care putea fi cauzat inclusiv prin consumul de droguri.

Reclamantul a invocat că, în baza art. 11 alin.(4) din Legea privind sănătatea mentală și art. 28 din aceeași lege, tratamentul poate fi efectuat fără liberul consimțământ al persoanei suferinde de tulburări psihice sau al reprezentantului ei legal numai în cazul aplicării unor măsuri medicale coercitive, în conformitate cu prevederile Codului penal precum și în cazul spitalizării fără liberul consimțământ în conformitate cu art. 28. În astfel de cazuri, cu excepția celor de urgență, tratamentul se aplică în temeiul hotărârii comisiei de medici psihiatri. În acest caz, demersul privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui ***** , a fost considerat de către instanța de judecată drept unul motivat, fiind admis integral, iar încheierea instanței de judecată fiind la moment una irevocabilă.

A declarat că, având o încheiere privind admiterea demersului de aplicare a măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui ***** a instanței de judecată

care nu a fost anulată, argumentele din sesizare sunt neîntemeiate și lipsite de un careva suport legal. Mai mult, în sesizare este menționat faptul că reieșind din comportamentul său, procurorul trebuia să își dea seama că ***** suferea de careva dereglări psihice și trebuia să acționeze în baza art. 28 din Legea cu privire la sănătatea mentală.

Reclamantul a explicat că, înainte de a avea primul contact cu *****, adică la data de 17 august 2017, ultimul a fost examinat de câteva ori de către medici și anume: 1) examinarea la 15 august 2017 de către medicii din Dispensarul de Narcologie; 2) examinarea la 15 august 2017 de către medici în incinta Institutului de Medicină Urgentă. Deci, niciuna din echipele de medici care l-au examinat, deși sunt specialiști în domeniul medicinei nu au constatat sau indicat că ***** posibil are careva dereglări psihice și necesită tratament medical psihiatric, atunci ca procuror care nu are cunoștințe medicale cum era posibil să stabilească că acesta are dereglări psihice, cu atât mai mult că din înregistrările video pe care le anexează ***** indică că nu se află la evidența medicului psihiatru, iar la 17 august 2017 la întrebarea sa de ce se comportă astfel, ultimul a indicat că a consumat droguri de tip extesy.

Or, aplicarea de către procuror a prevederilor art. 28 din Legea 402 din 16 decembrie 1997 privind sănătatea mentală fără o decizie a unei instanțe de judecată este una ilegală care poate duce la comiterea unei abateri de către procuror, prin încălcarea art.5 §1 lit.e) și § 4 din Convenția privind drepturile Omului și libertăților fundamentale.

Deși, din constatările făcute în sesizare reiese că în calitate de procuror trebuia să aplice prevederile art. 28 din Legea cu privire la sănătatea mentală din 16 decembrie 1997, ceea ce în viziunea sa este incorect, or, efectuând acțiuni în cadrul unei cauze penale, art. 2 din Codul de procedură penală interzice expres acest fapt și urmau a fi aplicate doar prevederile din prezentul cod, ceea ce și a făcut prin aplicarea dispozițiilor art. 152 din Codul de procedură penală, atunci când a solicitat internarea lui ***** în instituția psihiatrică.

Totodată, reclamantul a concretizat că nu a menționat faptul precum că, ***** a consumat droguri în incinta izolatorului așa cum a fost interpretat de către Colegiu, dar în afara izolatorului, până la reținerea acestuia. Această bănuială a sa precum că ***** se comporta agresiv drept rezultat al consumului sau lipsei de consum al drogurilor din cauza că avea necesitatea de ele a fost influențată și de faptul că numitul a refuzat în incinta Spitalului Republican de Narcologie să fie supus testării narcologice. Faptul dat poate fi confirmat și de medicul din cadrul spitalului menționat, de aceea întru respectarea dreptului său la un proces echitabil, a considerat că este necesară audierea lui în prezenta ședință de judecată.

A mai adăugat că, studiind literatura de specialitate referitor la diagnoza acordată lui ***** la data de 16 august 2017 de medicul din cadrul serviciului 903 a constatat că, simptomele similare celor din tulburarea schizo-afectivă apar frecvent în contextul consumului de droguri. Circumstanțele stabilite la 17 august 2017 au fost raportate în

totalitate conducătorului său Ruslan Popov, și în special a comunicat că ***** i-a declarat că se comportă așa agresiv din motivul consumului de droguri, iar faptele expuse de el le poate confirma și domnul Ruslan Popov, motiv pentru care a solicitat audierea lui, însă aceasta cerință a fost respinsă.

A mai specificat că după data de 1 decembrie 2017 au fost făcute publice și constatările ombudsmanului pe acest caz, unde, la punctul 3.2 este menționat „la 18 august 2017, în urma asistenței medicale acordate lui ***** în incinta Izolatorului de detenție provizorie de către medicul din cadrul serviciului 903, numitului i-a fost pusă diagnoza „Narcomanie, stare de sevraj”, fapt despre care nu a cunoscut.

Așadar, faptul că a bănuit că ***** se comporta astfel din cauza consumului sau neconsumului de droguri mai este confirmată și de către o persoană cu cunoștințe medicale, de aceea a solicitat de a anexa la materialele procedurii disciplinare și extrasele din registru și actele medicale întocmite de către medici la data de 18 august 2017, însă cerința a fost respinsă, motiv din care solicită încă odată acest fapt în fața instanței de judecată inclusiv și audierea medicului dat.

Reclamantul a invocat că a activat în calitate de procuror o perioadă de 5 ani 3 luni și 9 zile. Pe parcursul acestei perioade a instrumentat cauze penale de rezonanță pe care s-au emis sentințe de condamnare, iar careva sentințe ilegale nu a avut. În întreaga sa activitate careva ordonanțe anulate de către secțiile specializate ale Procuraturii Generale, nu a avut. La fel, în perioada de activitate în organele procuraturii, nu a fost subiect de investigație al Securității interne al Procuraturii Generale sau al Inspecției procurorilor, nu au fost depuse careva plângeri și nu au fost pornite careva proceduri disciplinare, iar pentru executarea exemplară a atribuțiilor de serviciu și cauzele penale cu rezonanță pe care le-a instrumentat a fost premiat de două ori. Totodată, nefiind constatate careva circumstanțe agravante, fiind la prima abatere disciplinară în viziunea sa Inspecția procurorilor al Colegiului de disciplină și etică cât și Consiliului Superior al Procurorilor i-a aplicat cea mai aspră sancțiune disciplinară fără a i se acorda o șansă pentru a munci în continuare, or, în alte cazuri procurorii sunt sancționați mai mult de 5 ori pentru abateri disciplinare și nu li se aplică cea mai aspră sancțiune.

Solicitările reclamantului:

Ivan Filimon a solicitat anularea hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17(III) din 21 decembrie 2017 și a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018.

Expunerile pîrîtului asupra aspectelor de drept și de fapt ale acțiunilor în contencios administrativ;

Prin referința depusă partea pîrîtă Consiliul Superior al Procurorilor a indicat că, că alegațiile reclamantului se referă la pretense încălcări ale dreptului la un proces echitabil, inclusiv prin neadministrarea unor probe și înaintarea sesizării cu privire la abaterea disciplinară de către un subiect, în viziunea reclamantului, nepotrivit.

Cu referire la cele invocate de reclamant, Consiliul Superior al Procurorilor vine cu următoarele precizări și obiecții:

Prin decizia din 11 septembrie 2017, Inspecția procurorilor a remis Colegiului de disciplină și etică materialele procedurii disciplinare în privința procurorului în procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Ciocana, Ivan Filimon, rezumând că acesta a admis încălcări ale prevederilor art. art. 19 alin.(3), 152, 176, 185 CPC, Legii privind sănătatea mentală nr.1402 din 16.12.1997, Ordinului Procurorului General nr. 31/28 din 05 iulie 2017, precum și principiului legalității, prevăzut la pct. 6.1.1 din Codul de etică al procurorilor, care stipulează că procurorul trebuie să respecte legislația națională și internațională, practica judiciară și jurisprudența CEDO, actele departamentale, interdepartamentale și ale organelor reprezentative și de autoadministrare ale procurorilor ce constituie abatere disciplinară prevăzută la art.38 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016-îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.

Invocă că analizând un prim temei invocat de Procurorul Ivan Filimon în demersul de aplicare în privința lui ***** a măsurii preventive, precum că: *”învinuitul ar putea să se sustragă de la prezentarea în fața organului de urmărire penală și instanței de judecată...”*, Colegiul a constatat că acesta nu este unul plauzibil la caz, nefiind probat și neexistând careva materiale precum că învinuitul A.B. ar avea intenția să părăsească Republica Moldova, sau nu ar avea loc de trai permanent pe teritoriul țării, că fiind citat de mai multe ori pentru a se prezenta la organul de urmărire penală, din careva motive întemeiate nu s-a prezentat și ar fi întreprins careva măsuri concrete de eschivare.

Declară că, concomitent, Colegiul a mai constatat irelevanța și a altui temei invocat în demers cum ar fi *„...învinuitul ar întreprinde toate măsurile pentru a-și ușura poziția pe prezenta cauză chiar și prin depunerea de presiuni martorilor, părții vătămate și intimidării lor”*, reieșind din considerentele că la momentul înaintării demersului respectiv, atât partea vătămată, cât și martorul principal al incidentului au fost audiați de către organul de urmărire penală, care a fixat practic toate declarațiile ce atestau prezența unei fapte infracționale, în acest sens lipsind careva declarații ale părții vătămate sau ale martorilor, care ar indica la tentative de influențare. Mai mult, respectivii sunt colaboratori de poliție, fapt care, pornind de circumstanțele particulare ale cauzei date, exclude orice posibilitate de influențare.

Sușține că, referitor la alt temei invocat în demers *„... există riscul ca învinuitul să comită și alte infracțiuni reieșind din înregistrările video anexate la materialele cauzei prin agresivitatea manifestată față de colaboratorii de poliție și lipsa de respect față de societate...”*, Colegiul a reținut că CPP în art. 176 alin.(1) prevede astfel de temeiuri pentru aplicarea măsurii preventive, însă acestea la fel nu au fost probate de către procuror, ori la materialele cauzei, la momentul înaintării demersului, era anexat certificatul de cazier judiciar al lui A.B., care atestă că acesta anterior nu a

fost tras la răspundere penală și, prin urmare, nu este clar care infracțiuni acesta le-ar putea comite, aflându-se la libertate.

Relevă că, potrivit Colegiului de disciplină și etică, motivarea procurorului, pe lângă faptul că este neîntemeiată, este lovită și de absurditate, deoarece insinuarea precum că *"învinitul ar putea să comită și alte infracțiuni reieșind din înregistrările anexate la materialele cauzei prin agresivitatea manifestată față de colaboratorii de poliție și lipsa de respect față de societate"* nu are suport, or, însăși aceste acțiuni, captate video, constituie obiect al cercetărilor demarate.

Consideră că, prin comportamentul său, A.B. dădea evidente semne că ar fi o persoană suferindă de tulburări psihice, fiind într-o fază de potențială agravare a stării psihice, fapt ce rezulta chiar din acțiunile sale în momentul reținerii de către agenții de patrulare, cele din incinta Dispensarului de Narcologie și Inspectoratului de Poliție Ciocana, adică în faza inițială procesului penal.

Afirmă că, la data de 17.08.2017, procurorul Ivan Filimon, după studierea materialelor cauzei, a decis înaintarea învinuirii lui A.B., în cadrul căreia cu certitudine urma să noteze ceva suspect în comportamentul numitului, vis-a-vis de starea lui psihică, temei pentru care urma să reacționeze într-o altă manieră decât înaintarea în instanță a demersului privind aplicarea măsurii arestării preventive pe un termen de 30 zile. În altă ordine de idei, dacă a și considerat că A.B, prin aflarea la libertate, prezintă un pericol pentru societate sau chiar pentru sine, era în drept, în baza Legii privind sănătatea mentală nr. 1402 din 16.12.1997, să dispună instituției medicale de profil efectuarea unui examen psihiatric, în vederea constatării existenței de tulburări psihice, necesității de acordare a asistenței psihiatrice și tipul acesteia, care reieșind din prevederile art. 28 al Legii se conchide că persoana „...poate fi spitalizată în staționarul de psihiatrie fără liberul ei consimțământ sau al reprezentantului ei legal care acționează conform dorințelor exprimate de persoana suferindă de tulburări psihice, până la emiterea hotărârii judecătorești, dacă examinarea sau tratarea ei este posibilă numai în condiții de staționar, iar tulburarea psihică este gravă și condiționează: pericolul social direct sau prejudiciul grav sănătății sale dacă nu i se va acorda asistență psihiatrică.”

Specifică că, în acest mod legal ar fi putut fi evitată plasarea lui A.B. în condiții de detenție, cu plasarea acestuia în condiții spitalicești de specialitate, dar care la fel îl privau pe numit de libertatea în deplasare, după care, concomitent urma a fi obținută autorizarea judecătorului de instrucție pentru internarea forțată a învinuitului în instituția medicală, pentru efectuarea expertizei psihiatrice în ordinea art. 152 din CPP.

Notează că, prin încheierea judecătorului de instrucție, Iurie Obadă, din 18.08.2017, demersul procurorului cu privire la aplicarea măsurii arestării preventive A.B. a fost admis, fiind eliberat mandat de arest pe un termen de 30 de zile.

Menționează că, verificările pe caz au cuprins și datele din ședința de judecată din 18.08.2017, obținute prin ridicare la 06.09.2017 în cadrul cauzei penale nr.

2017898115, în care sunt investigate faptele de tortură și de tratament degradant și inuman, comise în privința lui A.B. (Secția combatere tortură din cadrul Direcției urmărire penală și inalică a Procuraturii Generale). Din textul procesului-verbal al ședinței de judecată rezultă că, cu acordul exprimat al procurorului și avocatului, instanța, deliberând pe loc, a dispus examinarea cauzei în lipsa învinuitului, fiind indicate următoarele *"...este periculos, un comportament neadecvat și nu poate răspunde la nimic"*.

Afirmă că, procurorul Ivan Filimon a solicitat admiterea demersului privind arestarea preventivă, indicând printre altele că *"...Acuzarea consideră că aplicarea arestului strict necesară, ori datorită agresivității manifestată de ***** și responsabilitatea pe care o manifestă există riscul ca învinuitul să comită alte acțiuni, cu mult mai serioase ca aceasta pe care a comis-o. Suplimentar vreau menționez că de către organul de urmărire penală este necesar de numit urgent expertiza psihiatrică în privința lui *****, iar internarea în staționar ar fi imposibilă fără aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, din acest motiv solicită instanței emiterea în privința lui ***** o încheiere privind aplicarea arestului preventiv pe un termen de 30 zile"*. La întrebarea instanței de judecată cu referire la comportamentul lui A.B., Procurorul Ivan Filimon a specificat *"...se dezbracă de haine cu pielea, masturbează în fața persoanelor"*. „...Nici nu vor să-l primească în staționar fără măsura respectivă...”. *"...Eu nu știu... ce stare de criză îi el, pur și simplu el absolut ...se dezbracă permanent cu pielea și masturbează în față la oameni. Și închipuiți-vă care e riscul ca el să fie eliberat la moment... Doamne ferește, că a mai face ceva...,* Din textul procesului verbal al Ședinței mai rezultă că avocatul Nevreanschi Vladislav a solicitat respingerea demersului procurorului ca fiind neîntemeiat, avocatul, printre altele, a reținut în atenția instanței că *"...Starea lui de criză se manifestă datorită dereglărilor psihice. Tatăl său a recunoscut că B.A. a fost externat din spitalul de psihiatrie Bălți."*

Și avocatul Nevreanschi Vladislav, la întrebarea instanței de judecată, a specificat că învinuitul suferă de schizofrenie.

Indică că, după eliberarea mandatului de arestare, A.B. a fost plasat în Izolatorul de Detenție Preventivă al DP mun. Chișinău.

Comunică că, potrivit materialelor dosarului, deși procurorul în ședință a invocat că de numit de urgență efectuarea expertizei psihiatrice în privința învinuitului, nici procurorul și nici ofițerul de urmărire penală în acest sens nu au venit imediat, inclusiv nu au făcut de urgență din oficiu, solicitarea cu privire la aflarea învinuitului la evidență și tratament psihiatric, iar cu demers privind internarea în instituția psihiatrică privind efectuarea expertizei, procurorul a venit abia la 22.08.2017, adică la o distanță de 4 zile din ziua în care a menționat că urmează a fi efectuată o asemenea procedură de urgență. De altfel, documentele medicale ce confirmă evidența și tratamentul psihiatric al învinuitului au fost ridicate de la partea apărării, la inițiativa avocatului, la 21.08.2017, în intervalul de timp 16:10-16.20 min. Abia la

23.08.2017 a avut loc ședința de examinare a respectivului demers și s-a decis internarea învinutului A.B. în Spitalul Clinic de Psihiatrie Chișinău, efectuarea expertizei psihiatrice în condiții de staționar pe un termen de 30 de cu autorizarea transferului din IDP în incinta spitalului menționat, în Penitenciarul nr.16, unde acesta a decedat la 26.08.2017 ora 03.00., cauza decesului, potrivit informațiilor preliminare, fiind „*insuficiență respiratorie, bronhopneumonie lentă*”.

Relevă că, conform concluziilor raportului de expertiză psihiatrică nr. 530 din 24.08.2017 (finalizată la 28.08.2017), la momentul comiterii acțiunilor sale, învinutul A.B. nu putea să le înțeleagă și nu le putea dirija, pentru care fapt putea fi recunoscut iresponsabil de fapta ce i se impută.

Afirmă că, în cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică a fost audiat dl Ion Caracuian, procuror-șef al Secției combatere tortură a Procuraturii Generale, care a declarat că la data de 17.08.17 procurorul Ivan Filimon a decis înaintarea învinuirii A.B., s-a prezentat la izolatorul DPR, de pe str. Tighina 6, unde erau prezenți avocatul, angajații izolatorului, inclusiv și șeful - adjunct al izolatorului. Pe camerele video se vede cum s-au deplasat toți la ușa celei unde era deținut A. B. Ultimul a fost scos din celulă fără haine, doar cu pantalonii și slipii pe glezne. Era escortat cu mâinile la spate, aplecat de spate, iar avocatul și procurorul, apropiindu-se de acesta, zâmbeau vădit ironic. Din materialele dosarului reiese că a refuzat să semneze pe ordonanța de punere sub învinuire. Intuitiv, poate fi afirmat faptul că ***** nici nu putea semna, deoarece era încătușat cu mâinile la spate, și cum a intrat încătușat și aplecat, așa a și fost scos. Când a ajuns la celulă deja s-a dezbrăcat până la piele. Cu referire la comportamentul procurorului Filimon, dl I.Caracuian a menționat că acesta nu era în drept să înainteze învinuirea unui cetățean dezbrăcat până la piele și încătușat. Cu toate acestea, procurorul și avocatul au ieșit din camera era unde se presupune că ar fi încercat să înainteze învinuirea, cu același comportament vădit ironic. Când i s-a înaintat învinuirea, ***** avea echimoze vizibile pe cutia toracică și trei coaste fracturate, procurorul Filimon lăsând fără reacție acest lucru.

Specifică că, în cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică au fost examinate materialele cauzei penale nr.2017898115, anexate la cauza disciplinară, unde s-a constatat că, la 15.08.2017, înainte de a fi plasat în IDP al DP a mun. Chișinău, A.B. a fost examinat medical în cadrul IMSP al Institutului de medicină urgentă în acest sens a fost întocmită fișa medicală nr.72641, cu constatarea: pacient agresiv, agitat, vorbește necenzurat. Ulterior, deja în perioada detenției în IDP al DP mun.Chisinau, a fost examinat medical în baza solicitărilor de asistență medicală urgentă, efectuate de către angajații Izolatorului, ceea ce a fost reflectat în înregistrările audio a convorbirilor telefonice a serviciului ”903”, fișele de solicitare a asistenței medicale urgente și Registrul de evidență a acordării primului ajutor medical persoanelor deținute în IDP. Potrivit acestora, la 16.08.2017 a fost solicitată asistența medicală urgentă, inclusiv psihiatrică (până la înaintarea învinuirii cu constatarea — tulburare schizotipală, confuzie instalată brusc, comportament anormal, după aplicarea măsurii

preventive - arest, la 18.08.2017, ora 9.34 - cu constatare similară, ulterior la 22.08.2017 și la 23.08.2017, cu constatarea tulburare schizotipală, sindrom delirios).

Potrivit răspunsului la interpelarea avocatului, Spitalul de psihiatrie Bălți a informat că B.A. a fost internat în spital primar la data de 27.11.2012, apoi repetat - 02.01.2013, 23.12.2013, 01.09.2014, 26.01.2015, 22.02.2016, fiind stabilit diagnosticul - *****. La fel, conform declarațiilor martorului I.B. (tatăl lui A.B.), făcute în cauza penală nr. 2017898115, la data de 15.08.2017, în timp ce se afla în biroul ofițerului de urmărire penală din cadrul IP Ciocana, Roman Bolgarenco, dumnealui a cerut ultimului să solicite asistență medicală urgentă, deoarece anterior feciorul său A.B., s-a aflat la tratament la Spitalul de psihiatrie Bălți.

Invocă că, în final Colegiul de disciplină și etică a constatat că, în cazul prezentat, materialul probator administrat atât în faza verificării sesizării, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că toate elementele unei abateri disciplinare menționate supra sunt întrunite, și anume, comiterea abaterii disciplinare de către procurorul Ivan Filimon este dovedită în cadrul verificării sesizării prin: materialele sesizării Procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, și prin copiile actelor procesuale anexate și anume: procesul-verbal de audiere a părții vătămate, Vozneac Stanislav, procesul-verbal de audiere a martorului, Godoroja Gheorghe, procesul-verbal de examinare a înscrisurilor video, demersul privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest în privința învinutului A.B., încheierile judecătorului de instrucție din 18.08.2017 și 23.08.2017, raportul de expertiză nr.256 din 28.08.2017, prin care se confirmă încălcările admise în cadrul “conducerii urmăririi penale, fișa medicală nr.72641, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.09.2017, fișele de solicitare a asistenței medicale de urgență din 16.08.2017, 18.08.2017, 22.08.2017 și 23.08.2017, procesul-verbal de audiere a martorului din 02.09.2017, procesul-verbal de ridicare din 21.08.2017.

Indică că, conform concluziei Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, se atestă lipsa de temei legal, care ar fi motivat necesitatea aplicării măsurii arestării preventive învinutului A.B., fiind constatate încălcări grave admise ce către procurorul Ivan Filimon la înaintarea demersului privind aplicarea măsurii arestării preventive în privința lui A.B. în speță ignorarea prevederilor art.152, 176, 185 CPP, invocarea de către procuror a unor temeuri care nu au avut suport probant prin acte și înscrisuri, formularea unui demers care după formă și conținut nu corespunde standardelor stabilite de Procuratura Generală, inclusiv în „Ghidul pentru procurori privind arestarea preventivă”, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr. 31/28 din 05 iulie 2017, neluarea în considerare a dispozițiilor Legii privind sănătatea mentală nr.1402 din 16.12.1997, în special dispozițiile art.28 al acestei legi.

Sușține că, primul argument al procurorului I. Filimon precum că nu ar fi putut înainta un -demers privind internarea lui A. B. într-o instituție psihiatrică, doar conducându-se de faptul că persoana era agresivă și avea un comportament

neadecvat, ține de o abordare formală a situației create. În condițiile concrete procurorul, la 16.08.2017 nu a întreprins careva măsuri pentru a stabili cauza comportamentului neadecvat al B.A., prin consultarea medicilor sau a documentelor medicale întocmite în urma vizitelor lucrătorilor medicali la persoana reținută. În continuare, neglijând starea acestuia, conducându-se de o convingere lăuntrică greșită despre faptul că A.B. delirează din cauza stării de sevraj în care se afla după consumul de droguri, a efectuat la 16.08.2017 acțiuni de urmărire penală cu participarea acestuia- punerea sub învinuire în condiții în care nu a fost respectată demnitatea umană a persoanei, dreptul învinuitului la asistență medicală (art. 10; art. 66 pct. 181 Cod procedură penală). Aceste circumstanțe rezultă atât din materialele cauzei disciplinare, cât și din explicațiile procurorului I. Filimon prezentate în fața Consiliului.

Comunică că, o altă confirmare a atitudinii sale superficiale în raport cu starea B.A. se conține chiar în textul contestației depuse de procurorul Ivan Filimon, ultimul menționând că: *„...la data de 18.12.2017, a depus o cerere suplimentară către Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor prin care a fost solicitată dispunerea efectuării mai multor acțiuni în vederea probării vinovăției sale. Astfel, la ședința din 01.12.2017 a Colegiului de disciplină și etică, a fost dată citirii informația din Registrul de evidență al vizitelor deținuților din cadrul izolatorului de detenție provizorie al Direcției de Poliție municipiul Chișinău unde s-a menționat că medicul din cadrul serviciului de urgență „903” a indicat la 06.08.2017 ca diagnosticul al lui B.A. - „*****”, circumstanțe de care eu nu a știut și nu i-au fost raportate de către angajații izolatorului”*.

Consideră că, în condițiile descrise, Colegiul de disciplină și etică a concluzionat corect încălcarea de către procurorul în procuratura municipiului Chișinău oficiul Ciocana, Filimon Ivan, a prevederilor art.176 CPP. Încălcarea în cauză se exprimă prin solicitarea în privința învinuitului A.B. a măsurii preventive - arestarea, fără a ține cont de circumstanțele prevăzute la art.176 alin. (3) CPP, cum ar fi gravitatea și gradul prejudiciabil al faptei, personalitatea și caracterizarea învinuitului, starea sănătății sale.

Notează că, cea de a doua alegație, expusă de procurorul în procuratura municipiului Chișinău oficiul Ciocana, Ivan Filimon, ține de faptul că demersul privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui ***** , a fost considerat de către instanța de judecată drept unul motivat, fiind admis integral..., la fel ține de aspectul formal al cauzei. Mandatul de arest, eliberat pe numele lui A.B., nu a fost supus unui control al legalității din partea instanței de apel, or prin Hotărârea CSM din 16.01.2018 judecătorul de instrucție, Iurie Obadă, a fost destituit din funcție, pentru încălcările comise la eliberarea mandatului de în privința cet. A.B.. La fel, a fost inițiată o procedură disciplinară avocatului Nevreanski Vladislav pentru posibile încălcări ale atribuțiilor sale în cazul lui *****.

Relevă că, următoarea alegație, că ... aplicarea de către procuror a prevederilor art.18 din Legea nr.1402 din 16.12.1997 privind sănătatea mentală fără o decizie a instanței de judecată este una ilegală care poate aduce la comiterea unei abateri de către procuror, prin încălcarea art.5 §1 lit.e) și § 4 din Convenția privind Drepturile omului și libertăților fundamentale, or spitalizarea în staționarul de Psihiatrie fără liberul consimțământ al persoanei și fără o decizie judiciară, este o violare în sensul art.5 §1 și § 4 CEDO este una irelevantă și nu poate servi ca temei al anulării hotărârii contestate.

Sușține că, art.28 al Legii privind sănătatea mentală prevede că persoana suferindă de tulburări psihice poate fi spitalizată în staționarul de psihiatrie fără liberul ei consimțământ sau al reprezentantului ei legal care acționează conform dorințelor exprimate de persoana suferindă de tulburări psihice, până la emiterea hotărârii judecătorești, dacă examinarea sau tratarea ei este posibilă numai în condiții de staționar, iar tulburarea psihică este gravă și condiționează: pericolul social direct; prejudiciul grav sănătății sale dacă nu i se va acorda asistență psihiatrică, în caz contrar o inacțiune în raport cu persoana care suferă de o tulburare psihică și se află într-o stare periculoasă pentru sine ar putea fi calificată drept lăsare în primejdie sau încălcare a regulilor de acordare a asistenței medicale.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza Winterweip împotriva Olandei § 60 și 61, a constatat încălcarea art.5 §1 și § 4 CEDO sub alte aspecte, și anume, sub aspectul îngrijirii dreptului de a participa personal sau prin reprezentant la examinarea demersului de prelungire a duratei tratamentului forțat, că, încălcarea dreptului persoanei lipsite de libertatea sa prin arestare sau deținere să introducă un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținerea este ilegală.

Afirmă că, întru susținerea poziției de apărare, procurorul Ivan Filimon repetat a afirmat că a tras concluzia privind consumul drogurilor de către B.A. reieșind nu doar din declarațiile acestuia că ar fi folosit pastile extasy, făcute la 16.08.2017 în momentul punerii sub învinuire, dar și din diagnosticul rezultat din consultările medicale, făcute la data de 18.08.2017 (Narcomanie, stare de sevraj).

Invocă că, suplimentar, procurorul Ivan Filimon vine să combată declarațiile din presă, făcute la data de 01.12.2017 de către președintele Colegiului de disciplină și etică ca poziția menționată „...este o poziție de apărare neîntemeiată, acțiune ce ... a fost prematură până la decizia Colegiului, fiind încălcat în acest sens principiul nevinovăției indicat în art.6 pct.2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”. Poziția Colegiului de disciplină și etică este confirmată prin probe pertinente și anume, procesul-verbal al ședinței de judecată din 18.08.2017 și înregistrările anexate, în care nu se vorbește nimic despre consumul de către B.A., ci doar despre caracterul inadecvat al comportamentului acestuia și necesitatea numirii și efectuării unei expertize psihiatrice.

Menționează că, solicitarea de a expedia interpelări către Spitalul Clinic de Psihiatrie Chișinău, Spitalul Clinic de Psihiatrie Bălți, Penitenciarul nr.13 și Direcția urmărire penală și criminalistică al Procuraturii Generale, unde să fie solicitată informația referitoare la numărul de persoane cu probleme de sănătate mintală pe parcursul anilor 2013-2017, în privința cărora de către procurori a fost solicitată aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, nu este una relevantă cazului. Astfel, solicitând informația privitor la personalele arestate care ar avea probleme de sănătate mentală, nu ar putea identifica cine din ele sufereau la momentul reținerii, arestării de tulburări psihice grave. Potrivit Legii privind sănătatea mentală urmează de făcut diferența între persoana care suferă de maladii psihice și persoana cu tulburări psihice grave, care nu este în stare să înțeleagă semnificația și consecințele comportamentului său și care necesită ajutor psihiatric imediat. Privitor la demersul de audiere a mai multor persoane, inclusiv avocatul Nevreanschi Vladislav, procurorul Ruslan Popov, medicul care a acordat asistență A. B., și care la 18.08.2017 a pus diagnosticul - narcomanie, stare de sevraj, ș.a., acesta nu a fost susținut în ședința Consiliului. Mai mult ca atât, în privința avocatului Nevreanschi Vladislav, în legătură cu aceleași circumstanțe, a fost inițiată o procedură disciplinară, iar acțiunile lucrătorilor medicali, care au acordat asistență lui B.A, formează obiectul unei investigații penale.

Comunică că, procurorul Ivan Filimon susține că, examinând raportul privind rezultatele verificării sesizării în privința sa din 11.09.2017, cât și hotărârea nr. 13-75/17(111) din 21.12.2017, emisă de Colegiul de disciplină și etică, a constatat că sesizarea a fost înaintată de către procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos. În opinia sa, potrivit dispozițiilor art.43 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură, domnul Adrian Mircos nu poate fi subiect de înaintare a sesizării cu privire la o abatere disciplinară comisă de procuror.

Notează că, din materialele cauzei disciplinare rezultă că procurorul-șef al Direcției Urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos a întocmit raport pe numele Procurorului Generale privind temeinicia pornirii urmăririi penale în privința lui A. B., privării acestuia de libertate. În temeiul raportului menționat, Procurorul General a dispus efectuarea controlului Inspecției Procurorilor.

Concluzionează că, din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea Colegiului disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21.12.2017 privind aplicarea în privința procurorului în procuratura municipiului Chișinău oficiul Ciocana, Ivan Filimon, a sancțiunii disciplinare - eliberarea din funcție, este întemeiată și legală, Consiliul Superior al Procurorilor a ajuns la concluzia de a respinge contestația procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Ciocana, Ivan Filimon, și a menține hotărârea atacată.

Aspecte procesuale relevante speței:

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2019, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Ivan Filimon.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 iunie 2020, a fost admis recursul depus de către Ivan Filimon, reprezentat de avocatul Vadim Banaru. S-a casat hotărârea din 30 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă Ivan Filimon împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea hotărârilor, cu remiterea cauzei la rejudicare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată

Explicațiile participanților la proces prezentate în cadrul ședinței de judecată:

Reclamantul Filimon Ivan, în ședința de judecată a susținut integral argumentele indicate în cererea de chemare în judecată, a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul părții pârâte – Consiliul Superior al Procurorilor, Găinaru Iulian – în ședința instanței de apel a susținut integral argumentele expuse în referința depusă, a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul persoanei terțe Procuratura Generală-Boldesco Victoria, în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea acțiunii în contencios administrativ depusă de Filimon Ivan ca fiind neîntemeiată.

Motivele hotărârii:

Acțiunea înaintată de Filimon Ivan este admisibilă și întemeiată, din considerentele ce vor fi expuse în continuare de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii:

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 2. Reglementarea raporturilor administrative

(2) Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Articolul 3. Scopul legislației administrative

Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Articolul 5. Activitatea administrativă

Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 10. Actul administrativ individual

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în

domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. Categoriile actelor administrative individuale

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Completul judiciar atestă că actul administrativ contestat de reclamant- hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon” și hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”, este un act defavorabil reclamantului, or, prin hotărârea nr.13-75/17 (111) din 21.12.2017, emisă de Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, procurorului Filimon Ivan i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - eliberarea din funcția de procuror. Iar, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-8/18 din 19.01.2018, contestația a fost respinsă și menținută hotărârea nr.13-75/17(111) din 21.12.2017, emisă de Colegiul de disciplină și etică.

Articolul 17. Dreptul vătămat

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 20. Acțiunea în contencios administrativ

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39. Accesul liber la justiție

(1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 189. Înaintarea acțiunii în contencios administrativ

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform **art.163 lit.c) din Codul administrativ**, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Articolul 79 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 coroborat cu **art. 191 Cod administrativ**, prevede contestarea nemijlocită a hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor la Curtea de Apel Chișinău de către persoana vătămată într-un drept al său, fără respectarea procedurii prealabile.

În conformitate cu prevederile art.25 alin.(1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la data comunicării.

Articolul 189. Înaintarea acțiunii în contencios administrativ

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale **Consiliului Superior al Procurorilor**, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

În temeiul normei enunțate se constată competența Curții de Apel Chișinău la examinarea prezentei acțiuni.

În speță, Completul judiciar reține că, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-8/18 din 19.01.2018, a fost contestată în instanță la 01.02.2018.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Reieșind din solicitările expuse în cererea de chemare în judecată, rezultă că, acțiunea reclamantului este una în contestare, or, ultimul solicită anularea hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon” și hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”.

Analiza fondului acțiunii în contestare;

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a

cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămât în drepturile sale.

Conform art. 225 Cod administrativ, (1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

- a) și-a exercitat dreptul discreționar;
- b) a luat în considerare toate faptele relevante;
- c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;
- d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Potrivit art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Cu raportare la litigiul dedus judecătii, relevante spetei sunt următoarele reglementări legislaive;

Constituția RM:

Articolul 124 Procuratura

(1) Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege.

(2) Atribuțiile Procuraturii sînt exercitate de procurori.

(3) Competențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege.

Articolul 125. Procurorul

(1) Procurorul General este numit în funcție de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor, pentru un mandat de 7 ani, care nu poate fi reînnoit.

(3) Numirea, transferarea, promovarea și demiterea procurorilor ierarhic inferiori se efectuează de către Procurorul General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

Articolul 125¹, Consiliul Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor.

(3) Consiliul Superior al Procurorilor asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.

(4) Modul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Procurorilor se stabilește prin lege.

Aici, Completul judiciar va specifica că, Consiliului Superior al Procurorilor este un organ competent de examinare a cazului disciplinar și de a aplica măsuri disciplinare față de procurori.

Prevederi relevante a Legii cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, sunt următoarele:

Articolul 2. Procurorul

Procurorul este persoana cu funcție de demnitate publică care exercită atribuțiile Procuraturii, prevăzute de Constituție, de prezenta lege, de alte acte legislative și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, și este numit în această funcție în modul prevăzut de prezenta lege.

Articolul 36. Răspunderea disciplinară

(1) Procedura disciplinară este aplicabilă procurorilor în funcție și procurorilor care și-au încetat raporturile de serviciu.

(2) Procurorii sînt sancționați disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art.38 doar în cazul în care au fost săvârșite cu intenție ori cu neglijență gravă, conform prevederilor art.38¹.

Articolul 37. Principiile procedurii disciplinare privind procurorii

Procedura disciplinară privind procurorii se bazează pe principiile:

- a) legalității;
- b) respectării independenței decizionale a procurorului;
- c) echității;
- d) proporționalității sancțiunii cu abaterea disciplinară comisă;
- e) transparenței.

Articolul 38. Abaterile disciplinare

Constituie abatere disciplinară: a) îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu;

Articolul 51. Hotărîrea privind cauza disciplinară

(1) După examinarea cauzei disciplinare, Colegiul de disciplină și etică adoptă una din următoarele hotărîri: a) privind constatarea abaterii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare;

Articolul 70. Competența Consiliului Superior al Procurorilor

(1) Consiliul Superior al Procurorilor are următoarele competențe: f) examinează contestațiile împotriva hotărîrilor luate de colegiile sale.

Articolul 86. Examinarea contestațiilor împotriva hotărîrilor colegiilor

(3) În urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide: a) menținerea hotărîrii contestate;

Raportînd cadrul legal la circumstanțele factice ale cauzei, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău apreciază ca fiind întemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Filimon Ivan din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Potrivit materialelor dosarului administrativ se atestă că, la data de 1 septembrie 2017 procurorul-șef al Direcției Urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos a întocmit raport pe numele Procurorului General prin care a propus analiza temeiniciei acțiunilor reprezentanților procuraturii teritoriale, verificarea lor de către Inspecția procurorilor și verificarea materialelor cauzelor penale în care a fost urmărit penal numitul *****. (f.d.a. 2)

Totodată, prin Raportul din 7 septembrie 2017, procurorul-șef al Direcției Urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, având în vedere constatarea încălcărilor grave admise de către procurorul Filimon Ivan, la înaintarea demersului privind aplicarea măsurii arestării preventive în privința lui ***** , în speță ignorarea prevederilor art.152, art.176 și art.185 CPP, invocarea de către procuror a unor temeuri care nu au avut suport probant prin acte și înscrisuri, formularea unui demers care după formă și conținut nu corespunde standardelor stabilite de Procuratura Generală, inclusiv redată în „Ghidul pentru procurori privind arestarea preventivă” aprobat prin Ordinul Procurorului General nr.31/28 din 05 iulie 2017, neluarea în considerare a dispozițiilor Legii privind sănătatea mentală nr. 1402 din 16.12.1997, a propus verificarea și aprecierea acțiunilor și inacțiunilor procurorului Ivan Filimon, expuse în raport, de către Inspecția procurorilor.(f.d.a.3-11)

Prin scrisoarea nr. 11-19d/17-3925 din 07.09.2017, în contextul raportului întocmit aferent acțiunilor procurorului în Procuratura mun.Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon, a remis Inspecției Procurorilor materialele relevante din cauzele penale nr.2017481228, nr.2017021264 și de pe procesele-verbale ale ședințelor de judecată din 18.08.2017 și 23.08.2017. (f.d.a.12, 13-106)

Prin decizia din 11 septembrie 2017, Inspecția procurorilor a remis Colegiului de disciplină și etică materialele procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Ciocana, Ivan Filimon, rezumând că acesta a admis încălcări ale prevederilor art. art. 19 alin.(3), 152, 176, 185 Cod de procedură penală, Legii privind sănătatea mentală nr.1402 din 16.12.1997, Ordinului Procurorului General nr. 31/28 din 05 iulie 2017, precum și principiului legalității, prevăzut la pct. 6.1.1 din Codul de etică al procurorilor, care stipulează că procurorul trebuie să respecte legislația națională și internațională, practica judiciară și jurisprudența CEDO, actele departamentale, interdepartamentale și ale organelor reprezentative și de autoadministrare ale procurorilor, ce constituie abatere disciplinară prevăzută la art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 (în vigoare de la 01.08.2016) - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.(f.d.a.142-144)

Potrivit hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon”, Colegiul de disciplină și etică i-a aplicat procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Ciocana, Filimon Ivan, sancțiunea

disciplinară prevăzută de art.39 alin.(1) lit.e) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură - eliberare din funcția de procuror. (f.d.23-31, Vol.I)

La 22.12.2017, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Ciocana, Ivan Filimon a depus o contestație împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21.12.2017, adoptată în privința sa, solicitând anularea acesteia.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”, a fost menținută hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon” (f.d. 8-22, Vol.I)

Astfel, la emiterea hotărârilor contestate s-a reținut că, la 15.08.2017, în Registrul nr. 1 al organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ciocana a fost înregistrată sesizarea cet.V.St. (inspector al INP a IGP), cu solicitarea de tragere la răspundere a cet. B.A. pentru fapta de violență săvârșită asupra sa în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în aceeași zi, la ora 15.00.

Urmărirea penală în cauza nr. 2017481228 a fost pornită la 15.08.2017 de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ciocana, în baza art. 349 alin.(1¹) din Codul penal.

Potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale: „...la 15.08.2017, aproximativ la ora 15:00 min., inspectorul inferior al Inspectoratului Național de Patrulare, agent principal S. V., aflându-se la serviciu la parcare cu plată amplasată pe str. Otovasca 19 A, mun. Chișinău, împreună cu colegul său *****, a cerut ca cet. B.A. să părăsească teritoriul parcării, însă ultimul, ignorând cerințele colaboratorilor de poliție l-a înjurat pe *****, după care i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i dureri fizice”.

Conducerea urmăririi penale a fost dispusă pe data de 16.08.2017 procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Ciocana, Ivan Filimon.

La 23.08.2017, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău, a fost pornită urmărirea penală, în cauza nr. 2017021264, în baza art. 264¹ alin. (3) din Codul penal.

Potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale: „... la 15.08.2017, aproximativ la ora 13.43 min., cet. B. A. aflându-se la volanul automobilului de model „*****” n/î ***** se deplasa pe traseul M2, km. 27 din direcția raionului Orhei. ...Fiind stopat de angajatul INP Godoroja Gheorghe, a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, care fiind condus la Dispensarul Republican de Narcologie din str. Petru Rareș 32 mun. Chișinău, a refuzat trecerea examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, precum și prelevarea probelor biologice”.

Conform actelor de constatare, în speță procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 15.08.2017, acesta a fost întocmit de inspectorul de patrulare Godoroja Gheorghe la ora 10:59 min. în s. Gornoe, r-nul Orhei, automobilul fiind transportat cu evacuatorul în mun. Chișinău, la parcare specială din str. Otovasca nr. 19 A, la ora 14.00, fiind întocmit actul primirii la păstrare a unității de transport.

La 15.08.2017, ora 12.00 min., a fost constatat refuzul conducătorului auto B.A. de a fi supus examenului medical, pentru constatarea faptului de consum al alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, fiind întocmit în acest sens procesul-verbal nr. 500.

La 15.08.2017, ofițerul de urmărire penală R.B. l-a reținut pe cet. B.A., în conformitate cu prevederile art. 166 din Codul de procedură penală, întocmind procesul-verbal de reținere.

La 17.08.2017 (înregistrat la ora 15:15 min.), procurorul Ivan Filimon a înaintat judecătorului de instrucție un demers, solicitând aplicarea față de învinuitul B.A. a arestului preventiv pe un termen de 30 zile.

Astfel, analizând un prim temei invocat de procurorul Ivan Filimon în demersul de aplicare în privința cet. B.A. a măsurii de arest preventiv, precum că „...*învinuitul ar putea să se sustragă de la prezentarea în fața organului de urmărire penală și instanței de judecată...*”, Colegiul a constatat că acesta nu este unul plauzibil pentru caz, nefiind probat și neexistând careva materiale precum că învinuitul B.A. ar avea intenția să părăsească Republica Moldova, sau nu ar avea loc de trai permanent pe teritoriul țării, că fiind citat de mai multe ori pentru a se prezenta la organul de urmărire penală, din careva motive neîntemeiate nu s-a prezentat și ar fi întreprins careva măsuri concrete de eschivare.

Concomitent, Colegiul a mai constatat irelevanța și a altui temei invocat în demers, cum ar fi „*învinuitul ar întreprinde toate măsurile pentru a-și ușura poziția pe prezenta cauză chiar și prin depunerea de presiuni asupra martorilor, părții vătămate și intimidării lor*”, reieșind din considerentele că la momentul înaintării demersului respectiv, atât partea vătămată, cât și martorul principal al incidentului au fost audiați de către organul de urmărire penală, care a fixat practic toate declarațiile ce atestau prezența unei fapte infracționale, în acest sens lipsind careva declarații ale părții vătămate sau ale martorilor, care ar indica la tentative de influențare. Mai mult, respectivii sunt colaboratori de poliție, fapt care, pornind de la circumstanțele particulare ale cauzei date, exclude orice posibilitate de influențare a lor.

Cu privire la alt temei invocat în demers „... *există riscul ca învinuitul să comită și alte infracțiuni reieșind din înregistrările video anexate la materialele cauzei prin agresivitatea manifestată față de colaboratorii de poliție și lipsa de respect față de societate...*”, Colegiul a reținut că Legea de procedură penală în art. 176 alin.(1) prevede astfel de temeiuri pentru aplicarea măsurii preventive, însă acestea la fel nu au fost probate de către procuror, ori la materialele cauzei, la momentul înaintării demersului, era anexat certificatul de cazier judiciar al cet. B.A., atestă că acesta

anterior nu a fost tras la răspundere penală și, prin urmare, nu este clar care infracțiuni acesta le-ar putea comite, aflându-se la libertate.

Potrivit Colegiului de disciplină și etică, motivarea procurorului, pe lângă faptul că este neîntemeiată, este lovită și de absurditate, deoarece insinuarea precum că: „...învinuitul ar putea să comită și alte infracțiuni reieșind din înregistrările video anexate la materialele cauzei prin agresivitatea manifestată față de colaboratorii de poliție și lipsa de respect față de societate” nu are suport, or, însăși aceste acțiuni, captate video, constituie obiect al cercetărilor demarate.

S-a mai menționat că, prin comportamentul său, cet. B.A. dădea evidente semne că ar fi o persoană suferindă de tulburări psihice, fiind într-o fază de potențială agravare a stării psihice, fapt ce rezulta chiar din acțiunile sale în momentul reținerii de către agenții de patrulare, cele din incinta Dispensarului Republican de Narcologie și Inspectoratului de Poliție Ciocana, adică în faza inițială a procesului penal.

Se mai invocă că, la data de 17.08.2017 procurorul Ivan Filimon, după studierea materialelor cauzei, a decis înaintarea învinuirii cet. B.A., în cadrul căreia cu certitudine urma să noteze ceva suspect în comportamentul numitului, vis-a-vis de starea lui psihică, fapt pentru care urma să reacționeze într-o altă manieră decât înaintarea în instanță a demersului privind aplicarea măsurii arestării preventive pe un termen de 30 zile. În altă ordine de idei, dacă a și considerat că B.A., prin aflarea la libertate, prezenta un pericol pentru societate sau chiar pentru sine, era în drept, în baza Legii privind sănătatea mentală nr. 1402 din 16.12.1997, să dispună instituției medicale de profil efectuarea unui examen psihiatric, în vederea constatării existenței de tulburări psihice, necesității de acordare a asistenței psihiatrice și tipul acesteia, care reieșind din prevederile art. 28 al Legii se conchide că persoana „...poate fi spitalizată în staționarul de psihiatrie fără liberul ei consimțământ sau al reprezentantului ei legal care acționează conform dorințelor exprimate de persoana suferindă de tulburări psihice, până la emiterea hotărârii judecătorești, dacă examinarea sau tratarea ei este posibilă numai în condiții de staționar, iar tulburarea psihică este gravă și condiționează: pericolul social direct sau prejudiciul grav sănătății sale dacă nu i se va acorda asistență psihiatrică”.

În acest mod legal ar fi putut fi evitată plasarea lui B.A. în condiții de detenție, cu plasarea acestuia în condiții spitalicești de specialitate, dar care la fel îl privau pe numit de libertatea în deplasare, după care, concomitent urma a fi obținută autorizarea judecătorului de instrucție pentru internarea forțată a învinuitului în instituția medicală, pentru efectuarea expertizei psihiatrice în ordinea art.152 CPP.

Prin încheierea judecătorului de instrucție, Iurie Obadă, din 18.08.2017, demersul procurorului cu privire la aplicarea măsurii arestării preventive învinuitului B.A. a fost admis, fiind eliberat mandat de arest pe un termen de 30 de zile.

Verificările pe caz au cuprins și datele din Ședința de judecată din 18.08.2017, obținute prin ridicare la 06.09.2017 în cadrul cauzei penale nr. 2017898115, în care sunt investigate faptele de tortură și de tratament degradant și inuman, comise în

privința lui B.A. (Secția combatere tortură din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale).

Din textul procesului-verbal al ședinței de judecată rezultă că, cu acordul exprimat al procurorului și avocatului, instanța, deliberând pe loc, a dispus examinarea cauzei în lipsa învinuitului, fiind indicate următoarele: *"...este periculos, are un comportament neadecvat și nu poate răspunde la nimic"*.

Procurorul Ivan Filimon a solicitat admiterea demersului privind arestarea preventivă, indicând printre altele că: *"...Acuzarea consideră că aplicarea arestului este strict necesară, ori datorită agresivității manifestată de B.A. și iresponsabilitatea pe care o manifestă există riscul ca învinuitul să comită alte infracțiuni, cu mult mai serioase ca aceasta pe care a comis-o. Suplimentar vreau să menționez că de către organul de urmărire penală este necesar de numit urgent expertiza psihiatrică în privința lui *****, iar internarea în staționar ar fi imposibilă fără aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, din acest motiv solicit instanței emiterea în privința lui ***** o încheiere privind aplicarea arestului preventiv pe un termen de 30 zile"*.

La întrebarea instanței de judecată cu referire la comportamentul lui B.A., procurorul Ivan Filimon a specificat *"...se dezbracă de haine cu pielea, masturbează în fața persoanelor"*. *„...Nici nu vor să-l primească în staționar fără măsura respectivă..."*. *"...Eu nu știu... ce stare de criză îi el, pur și simplu el absolut ...se dezbracă permanent cu pielea și masturbează în față la oameni. Și închipuiți-vă care e riscul ca el să fie eliberat la moment... Doamne ferește, că a mai face ceva... "*

Din textul procesului verbal al ședinței mai rezultă că avocatul Nevreanski Vladislav a solicitat respingerea demersului procurorului ca fiind neîntemeiat. Avocatul, printre altele, a reținut în atenția instanței că *"...Starea lui de criză se manifestă datorită dereglărilor psihice. Tatăl său a recunoscut că B.A. a fost externat din spitalul de psihiatrie Bălți."*

Și avocatul Nevreanski Vladislav, la întrebarea instanței de judecată, specificat că învinuitul suferă de schizofrenie.

S-a mai reținut că, după eliberarea mandatului de arestare, B.A. a fost plasat în Izolatorul de Detenție Preventivă al DP mun. Chișinău.

A mai indicat Colegiul de disciplină și etică că, potrivit materialelor dosarului, deși procurorul în ședință a invocat că urmează de numit de urgență efectuarea expertizei psihiatrice în privința învinuitului, nici procurorul și nici ofițerul de urmărire penală în acest sens nu au intervenit imediat, inclusiv nu au făcut de urgență din oficiu, solicitarea cu privire la aflarea învinuitului la evidență și tratament psihiatric, iar cu demers privind internarea în instituția psihiatrică privind efectuarea expertizei, procurorul a intervenit abia la 22.08.2017, adică la o distanță de 4 zile din ziua în care a menționat că urmează a fi efectuată o asemenea procedură de urgență. De altfel, documentele medicale ce confirmă evidența și tratamentul psihiatric al învinuitului au fost ridicate de la partea apărării, la inițiativa avocatului, la 21.08.2017, în intervalul de timp 16:10-16:20 min.

Abia la 23.08.2017 a avut loc ședința de examinare a respectivului demers și s-a decis internarea învinuitului B.A. în Spitalul Clinic de Psihiatrie Chișinău, pentru efectuarea expertizei psihiatrice în condiții de staționar pe un termen de 30 de zile, cu autorizarea transferului din IDP în incinta spitalului menționat, în penitenciarul nr. 16, unde acesta a decedat la 26.08.2017 ora 03.00, cauza decesului, potrivit informațiilor preliminare, fiind „*insuficiență respiratorie, bronhopneumonie purulentă*”.

Conform concluziilor raportului de expertiză psihiatrică nr. 530 din 24.08.2017 (finalizată la 28.08.2017), ”la momentul comiterii acțiunilor sale, învinuitul A.B. nu putea să le înțeleagă și nu le putea dirija, pentru care fapt putea fi recunoscut iresponsabil de fapta ce i se impute”.

S-a mai menționat că, în cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică a fost audiat dl Ion Caracuian, procuror-șef al Secției combatere tortură a Procuraturii Generale, care a declarat că ”la data de 17.08.2017 procurorul Ivan Filimon a decis înaintarea învinuirii cet. A. B., s-a prezentat la izolatorul DPR, de pe str. Tighina 6, unde erau prezenți avocatul, angajații izolatorului, inclusiv și șeful - adjunct al izolatorului. Pe camerele video se vede cum se deplasează toți la ușa celulei unde era deținut cet. B.A.. Ultimul a fost scos din celulă fără haine, îmbrăcat doar în pantalonii și slipii pe glezne. Cet. B.A. era escortat cu mâinile la spate, aplecat de spate, iar avocatul și procurorul, apropiindu-se de acesta, zâmbeau vădit ironic. Din materialele dosarului reiese că cet. B.A. a refuzat să semneze pe ordonanța de punere sub învinuire. Intuitiv, poate fi afirmat faptul că cet. ***** nici nu putea semna, deoarece era încătușat cu mâinile la spate, și cum a intrat încătușat și aplecat, așa a și fost scos. Când a ajuns la celulă B.A. deja s-a dezbrăcat până la piele”.

Cu referire la comportamentul procurorului Filimon, dl I.Caracuian a menționat că ”acesta nu era în drept să înainteze învinuirea unui cetățean dezbrăcat până la piele și încătușat. Cu toate acestea, procurorul și avocatul au ieșit din camera unde se presupune că ar fi încercat să înainteze învinuirea, cu același comportament vădit ironic. Cet. B.A. a fost bătut de codeținuți între 15-17.08.2017. Când i s-a înaintat învinuirea, B.A. avea echimoze vizibile pe cutia toracică și trei coaste fracturate, procurorul Filimon lăsând fără reacție acest lucru”.

În cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică au fost examinate materialele cauzei penale nr.2017898115, anexate la cauza disciplinară, unde s-a constatat că, la 15.08.2017, înainte de a fi plasat în IDP al DP a mun. Chișinău, cet. a fost examinat medical în cadrul IMSP al Institutului de medicină urgentă și în sens a fost întocmită fișa medicală nr.72641, cu constatarea: pacient agresiv, vorbește necenzurat. Ulterior, deja în perioada detenției în IDP al DP al Chișinău, cet. B.A. a fost examinat medical în baza solicitărilor de asistență icală urgentă, efectuate de către angajații Izolatorului, ceea ce a fost reflectat în înregistrările audio a convorbirilor telefonice a serviciului ”903”, fișele de solicitare a asistenței medicale urgente și Registrul de evidență a acordării primului ajutor medical persoanelor deținute în IDP. Potrivit acestora, la 16.08.2017 a fost solicitată asistența medicală urgentă, inclusiv psihiatrică (până la

înaintarea învinuirii față de B.) cu constatarea - *tulburare schizotipală, confuzie instalată brusc, comportament anormal*, după aplicarea măsurii preventive - arest, la 18.08.2017, ora 19.34 - cu constatare similară, ulterior la 22.08.2017 și la 23.08.2017, cu constatarea - *tulburare schizotipală, sindrom delirios*.

Potrivit răspunsului la interpelarea avocatului, Spitalul de psihiatrie Bălți a confirmat că cet. B.A. a fost internat în spital primar la data de 27.11.2012, apoi repetat la - 02.01.2013, 23.12.2013, 01.09.2014, 26.01.2015, 22.02.2016, fiind stabilit diagnosticul - *****

La fel, conform declarațiilor martorului B.I. (tatăl lui B.A.), făcute în cauza penală nr. 2017898115, la data de 15.08.2017, în timp ce se afla în biroul ofițerului urmărire penală din cadrul IP Ciocana, Roman Bolgarenco, dumnealui a cerut ultimului să solicite asistență medicală urgentă, deoarece anterior feciorul său B.A., s-a aflat la tratament la Spitalul de psihiatrie Bălți (procesul-verbal de audiere a martorului din 02.09.2017).

În final Colegiul de disciplină și etică a constatat că, în cazul prezentat, materialul probator administrat atât în faza verificării sesizării, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că toate elementele unei abateri disciplinare menționate supra sunt întrunite.

Completul judiciar menționează că, procuratura reprezintă o instituție independentă, și activează în cadrul realizării puterii judecătorești. Pentru îndeplinirea rolului constituțional pe care îl are, activitatea procuraturii este organizată potrivit principiilor legalității, operativității, proporționalității, imparțialității și controlului ierarhic, iar procurorul în cadrul exercitării atribuțiilor sale funcționale este independent, imparțial și inamovibil.

Statutul procurorului, cu obligațiile și drepturile corelative, nu este un privilegiu pentru acesta, ci reprezintă premisa eficienței și corectitudinii în îndeplinirea sarcinilor specifice procuraturii.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ține să menționeze că, regimul juridic al funcției de procuror include și obligația de răspundere a acestora, care se manifestă inclusiv în corectarea greșelilor comise de ei.

Prin intermediul răspunderii, se realizează atât scopul preventiv cât și cel sancționator.

Legea cu privire la Procuratură al Republicii Moldova cât și legislația internațională reglementează că procurorul indiferent de funcția sa, trebuie să-și ducă la bun sfârșit atribuțiile, nu pentru că așa i se impune, ci fiindcă e convins că ele reprezintă rostul său profesional. Pentru el nu există valoare mai importantă decât îndeplinirea, cu o convingere reușită din înțelegerea rațională a fenomenelor, a sarcinilor sale.

În ceea ce privește principiile răspunderii disciplinare a procurorilor, un prim principiu îl reprezintă acela că răspunderea disciplinară intervine ca urmare a comiterii cu intenție sau urmare a neglijenței grave a unei abateri disciplinare, noțiune

care include comiterea în circumstanțele expuse a oricărei încălcări a obligațiilor impuse de lege. Totodată, urmează a aplicat și principiul individualizării sancțiunii, care impune să se țină seama de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de latura obiectivă și subiectivă a acesteia, de consecințele faptei și de comportamentul general al procurorului, inclusiv existența unor antecedente disciplinare în trecutul său profesional.

În conformitate cu dispozițiile art.125¹ din Constituție, Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor. Din interpretarea normelor evocate, Consiliului îi revine atribuția de a veghea modul de aplicare a garanțiilor în privința procurorilor, inclusiv cele specifice procedurilor disciplinare, astfel ca să nu le fie afectate independența și imparțialitatea în exercitarea atribuțiilor.

În același sens, Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE), în Avizul nr.9 (2014) privind normele și principiile europene referitoare la procurori, a statuat că statele ar trebui să ia măsuri pentru a se asigura că procedurile disciplinare pentru procurori sunt reglementate prin lege și să garanteze o evaluare și decizii corecte și obiective, supuse unui control independent și imparțial. Astfel, răspunderea procurorilor poate fi compatibilă cu principiul independenței, însă doar dacă este antrenată în strictă conformitate cu legea. Independența procurorilor cuprinde și libertatea profesională de a interpreta legea, de a analiza faptele și de a aprecia probele în fiecare caz în parte. Or, raționamentul logico-juridic al procurorului la instrumentarea unei cauze nu poate constitui obiect al verificării disciplinare.

Prin urmare, la examinarea cauzei disciplinare în privința procurorului Filimon Ivan, urmează a fi clarificat dacă s-au admis încălcări ale normelor de drept material și procedural, imputabile procurorului.

Elementele constitutive ale abaterilor disciplinare sunt:

1. Obiectul abaterii disciplinare. Valoarea socială lezată prin comiterea acestei abateri o reprezintă relațiile sociale privitoare la realizarea activității de justiție în sensul larg al acestei noțiuni care presupune, pe lângă organizarea și funcționarea organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție.

2. Subiectul. Raportat la caz, sancțiunea poate fi aplicată procurorului aflat în funcție.

3. Latura obiectivă a abaterii disciplinare constă într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale sau administrative impuse procurorilor prin legi regulamente sau ordine de serviciu.

4. Latura subiectivă. Abaterea disciplinară invocată se comite atît cu intenție cît și din culpă.

Completul judiciar reține că, art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, prevede expres că, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței

procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Mai mult, potrivit art.6 alin. (3) lit. a), c) din Legea cu privire la Procuratură, nr. 3 din 25.02.2016, (3) Procurorul este obligat: a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; c) să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale.

Completul judiciar reiterează că procurorului Filimon Ivan i-a fost imputat:

1) că neîntemeiat s-a adresat judecătorului de instrucție cu demers de arestare a lui ***.**

La capitolul dat, Completul judiciar reține că, la 15 august 2017, SUP al Inspectoratului de Poliție Ciocana, a pornit o cauză penală în privința lui *****, în baza elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal.

La data de 17 august 2017, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Ciocana, Filimon Ivan a înregistrat în Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana demersul privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv și eliberarea mandatului de arest în privința învinutului *****.

Completul judiciar menționează că, potrivit art. 176 alin. (1) CPP, (1) Măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, **de către instanța de judecată** numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinutul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

(2) Arestarea preventivă și măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de un an și doar în condițiile prevăzute de prezentul cod.

(3) La soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective, procurorul **și instanța de judecată vor aprecia** și vor motiva, în mod obligatoriu, dacă măsura preventivă este proporțională cu circumstanțele individuale ale cauzei penale, inclusiv luând în considerare:

1) caracterul rezonabil al bănuielii, gravitatea și gradul prejudiciabil al faptei incriminate, apreciate în fiecare caz individual, însă fără a se pronunța asupra vinovăției;

2) personalitatea și caracterizarea bănuितului, învinutului, inculpatului, inclusiv la momentul de comitere a faptelor incriminate;

- 3) vîrsta și starea sănătății sale;
- 4) ocupația sa;
- 5) situația familială și prezența persoanelor întreținute;
- 6) starea sa materială, veniturile, posesia bunurilor imobile sau a altor proprietăți;
- 7) deținerea unui loc permanent de trai, deținerea unui loc permanent ori temporar de muncă;
- 8) alte circumstanțe esențiale prezentate de bănuit, învinuit, inculpat sau de către procuror, organul de urmărire penală.

Conform art. 177 CPP, (1¹) Instanța de judecată emite o încheiere motivată, în care se indică: infracțiunea de care este bănuită, învinuită, inculpată persoana; temeiul de alegere a măsurii preventive respective, cu menționarea datelor și circumstanțelor concrete ale cauzei care au determinat luarea acestei măsuri; necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art.176, precum și faptul dacă bănuitului, învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive; argumentele procurorului și ale reprezentantului, avocatului, bănuitului, învinuitului, inculpatului, motivîndu-se admiterea sau neadmiterea lor la stabilirea măsurii.

(2) Arestarea preventivă, arestarea la domiciliu, liberarea provizorie a persoanei pe cauțiune și liberarea provizorie a persoanei sub control judiciar se aplică numai conform hotărîrii instanței de judecată emise în baza demersului procurorului. Arestarea la domiciliu, liberarea provizorie pe cauțiune și liberarea provizorie a persoanei sub control judiciar se aplică de către instanță ca alternativă a arestării preventive, în baza demersului organului de urmărire penală sau la cererea părții apărării.

(3) Copia de pe încheierea privind aplicarea măsurii preventive se înmînează neîntîrziat persoanei față de care se aplică măsura preventivă. Persoanei i se comunică în limba pe care o înțelege motivele aplicării față de ea a măsurii preventive și, totodată, i se explică modul și termenul de atac al acesteia.

Prin încheierea din 18 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, a fost admis demersul procurorului, fiind aplicată măsura preventivă, arestarea preventivă și a eliberat mandatul de arestare preventivă pe un termen de 30 zile în privința învinuitului *****. (f.d.a.67-70)

Prin urmare Colegiul consideră că Consiliul Superior al Procurorilor în mod eronat a conchis că demersul cu privire la aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv este unul neîntemeiat, or asupra temeiniciei acestuia s-a expus judecătorul de instrucție prin încheierea din 18 august 2017, prin care acesta a fost admis.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (2) CPP, reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Iar alin. (4) prevede că, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Completul judiciar subliniază că, conform art.27 CPP, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

În acest context, sunt relevante și aplicabile constatările operate în Hotărîrea Curții Constituționale privind excepția de necostituționalitate a unor prevederi din codul de procedură penală (intima convingere a judecătorului) din 22 mai 2017, potrivit căreia au fost recunoscute constituționale: - sintagma „și propriei convingeri” din alineatul (2) al articolului 26; - sintagma „judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere” din alineatul (1) al articolului 27; - sintagma „reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri” din alineatul (2) al articolului 101 CPP.

Prin urmare, în Hotărîrea menționată, Curtea a reținut că principiul independenței judecătorilor, **care se referă și asupra procurorilor și persoanelor care efectuează urmărirea penală** presupune că aceștia trebuie să ia decizii în deplină libertate și să acționeze fără restricții și fără a fi obiectul unor influențe, presiuni, amenințări sau intervenții nelegale, directe sau indirecte, indiferent din partea cărei persoane vin și sub ce motiv.

Totodată în pct.58 a hoărîrii menționare, Curtea Constituțională a evidențiat că, și Comisia de la Veneția a declarat că „un judecător este liber să își expună opinia, să stabilească faptele și să aplice legea în toate problemele conform propriei sale convingeri și nu este obligat să se justifice în fața nimănui, nici chiar în fața altor judecători și/sau președintele instanței, pentru modul în care a înțeles legea **și a stabilit faptele**. Acestea sunt garanțiile de bază care să asigure independența judecătorului de a judeca cauzele cu imparțialitate, conform conștiinței sale și interpretării pe care a dat-o faptelor, și în conformitate cu legea aplicabilă” (CDL-AD (2013) 005, pct. 21).

Deasemenea la acest capitol, instanța de judecată va sublinia că, procurorii trebuie să fie suficient de independenți în exercitarea atribuțiilor lor funcționale. În condițiile statului de drept, procurorii trebuie să ia decizii în mod corect, obiectiv, imparțial și să asigure transparența în activitate. Liniile Directoare privind Rolului Procurorilor, adoptate la cel de-al VIII-lea Congres al Națiunilor Unite de prevenire a Criminalității și Tratatului Infractorilor, menționează că statele se vor asigura de faptul că procurorii sunt capabili să-și îndeplinească în mod liber atribuțiile profesionale, fără a fi supuși la intimidări, impedimente, hărțuiri, ingerințe nefondate și fără a fi expuși în mod nejustificat (fără motive rezonabile) la răspundere civilă, penală sau de altă natură.

2) *deși în susținerea demersului de arestare procurorul Filimon Ivan a susținut că urmează de urgență să fie numită efectuarea expertizei în privința lui ***** (ședința din 18.08.2017), procurorul a acționat în acest sens abia la 22.08.2017.*

Completul judiciar reține că, potrivit informației anexate la f.d. 118, Vol.I), Inspectoratul General al Poliției a menționat că, la 15.08.2017, ora 20:02, în Izolatorul de detenție provizorie al DP mun. Chișinău, reținut în temeiul art. 166 CPP RM, a fost plasat cet. ***** Ion, reținut la 15.08.2017 ora 15:22 de către OUP a IP Ciocana Bulgarencu, fiind bănuțit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) CP RM, în IDP fiind escortat de angajatul IP Ciocana, Gîrbei. La 18.08.2017 ora 20.20, la inițiativa angajaților implicați în serviciu și din cauza comportamentului neadecvat și agresiv a cet. A. *****, a fost solicitat serviciul medical de urgență „903”, **echipa de psihiatrie**. Urmare a examinării medicale de către medicul Macrii N. și felcerul Furculiță D., a fost diagnosticat: „*narcomanie, stare de servaj, a fost acordat ajutor medical*”.

Ulterior, potrivit procesului verbal de ridicare din 21 august 2017 (zi de luni), de la avocatul învinuitului *****, Anatolie Bulgaru au fost ridicate epicrizele întocmite de Spitalul de Psihiatrie din mun. Bălți la interpelarea avocatului din 18 august 2017 (ziua de vineri) (f.d.a. 77-78, 79, 80, 81-87)

Drept urmare, în următoarea zi, în baza epicrizelor prezentate și conducându-se de prevederile art. 152 din Codul de procedură penală, la 22 august 2017 (marți), procurorul în Procuratura Chișinău, Oficiul Ciocana, Filimon Ivan a înaintat demers prin care a solicitat autorizarea internării învinuitului ***** în instituția medicală „Spitalul Clinic de Psihiatrie Chișinău”, pentru efectuarea expertizei psihiatrice în condiții de staționar, și autorizarea transferului învinuitului ***** din IDP al Inspectoratului General al Poliției în incinta Spitalului Clinic de Psihiatrie Chișinău. (f.d.a.58-59)

În conformitate cu prevederile art. 152 CPP, (1) Dacă pentru efectuarea expertizei medico-legale sau psihiatrice apare necesitatea unei supravegheri îndelungate, bănuțitul, învinuitul, inculpatul poate fi internat într-o instituție medicală. Despre aceasta se consemnează în ordonanța sau încheierea prin care s-a dispus expertiza.

(2) Internarea bănuțitului, învinuitului în instituția medicală pentru efectuarea expertizelor indicate în alin.(1) **se admite cu autorizația judecătorului de instrucție**, în baza demersului procurorului, în conformitate cu art.305. Încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea internării poate fi atacată cu recurs în condițiile art.311.

(3¹) Demersul procurorului de solicitare a internării într-o instituție medicală pentru efectuarea expertizei sau cererile părților ori ale expertului depuse în acest sens trebuie să cuprindă, după caz, mențiuni cu privire la: fapta pentru care se efectuează urmărirea penală, încadrarea juridică a faptei; faptele și împrejurările din care rezultă îndoiala asupra stării de responsabilitate a bănuțitului, învinuitului sau inculpatului,

motivarea necesității de luare a măsurii de internare și motivarea proporționalității acesteia cu scopul urmărit.

(5) Internarea învinutului într-o instituție medicală, pentru efectuarea expertizei în condiții de staționar, se dispune pentru o durată de până la 30 de zile.

(7) Bănuitul, învinutul internat într-o instituție medicală pentru efectuarea expertizei în condiții de staționar, apărătorul sau reprezentantul pot ataca încheierea judecătorului de instrucție privind aplicarea ori prelungirea internării sau pot solicita efectuarea expertizei în condiții de ambulator în termen de 3 zile de la data adoptării. Dispozițiile art.311 și 312 se aplică în mod corespunzător.

(8) În cazul în care bănuitul, învinutul este arestat preventiv, transferul acestuia pentru efectuarea expertizei medicale în condiții de staționar, se dispune la demersul procurorului cu autorizația judecătorului de instrucție.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23 august 2017, demersul procurorului a fost admis, fiind autorizată internarea învinutului *****, în Instituția Medicală – Spitalul Clinic de Psihiatrie Chișinău, pentru efectuarea expertizei psihiatrice în condiții de staționar pe un termen de 30 de zile, începând cu data de 23 august 2017 până la 22 septembrie 2017, ora 10:00, fiind autorizat inclusiv și transferul învinutului ***** din IDP al IGP al MAI în incinta Spitalului Clinic de Psihiatrie Chișinău (f.d.a.90-91).

Este de menționat că, demersul procurorului cu privire la încuviințarea internării învinutului ***** în instituția medicală „Spitalul Clinic de Psihiatrie Chișinău”, pentru efectuarea expertizei psihiatrice în condiții de staționar, și autorizarea transferului învinutului ***** din IDP al Inspectoratului General al Poliției în incinta Spitalului Clinic de Psihiatrie Chișinău, a fost înaintat anume cu scopul stabilirii stării de sănătate mintală a învinutului *****, dar și pentru a fi posibilă stabilirea stării de responsabilitate a acestuia la momentul comiterii infracțiunii.

3) s-a mai imputat reclamantului că, la data de 17.08.2019, procurorul Filimon Ivan a decis a înainta învinuirea lui *** (care era încătușat la spate și era îmbrăcat doar în pantaloni) și s-a concluzionat că procurorul Filimon Ivan nu putea înainta învinuirea unui cetățean încătușat și în pielea goală.**

La capitolul dat, Completul judiciar menționează că, potrivit art. 52 alin. (1), pct. 23 CPP, în cadrul urmăririi penale, procurorul, în limita competenței sale materiale și teritoriale pune sub învinuire și ascultă învinutul.

Potrivit art. 65 alin. (1) CPP, învinutul este persoana fizică față de care s-a emis, în conformitate cu prevederile prezentului cod, o ordonanță de punere sub învinuire.

Potrivit art. 281 CPP, (1) Dacă, după examinarea raportului organului de urmărire penală și a materialelor cauzei, procurorul consideră că probele acumulate sînt concludente și suficiente, el emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei.

(2) Ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță

juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Iar potrivit art. 282 CPP, (1) Înaintarea acuzării învinuitului se va face de către procuror **în prezența avocatului** în decurs de 48 de ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire, dar nu mai târziu de ziua în care învinuitul s-a prezentat sau a fost adus în mod silit.

(2) Procurorul, după stabilirea identității învinuitului, îi aduce la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire și îi explică conținutul ei. Aceste acțiuni se atestă cu semnăturile procurorului, învinuitului, avocatului și ale altor persoane care participă la această acțiune procesuală, aplicate pe ordonanța de punere sub învinuire, indicându-se data și ora punerii sub învinuire.

Astfel, din ordonanța de punere sub învinuire din 17.08.2017, urmează că învinuitul a refuzat să semneze, iar apărătorul acestuia a aplicat semnătura (f.d.a.61)

Prevederile Codului de procedură penală nu prevăd că la înaintarea învinuirii, învinuitul trebuie să respecte o anumită ținută vestimentară, astfel faptul că, ***** era îmbrăcat dosar în pantaloni, nu-I poate fi imputat procurorului Filimon Ivan, mai mult să fie constatat ca fiind o abatere disciplinară comisă de ultimul.

La capitolul dat nu se atestă ca fiind depuse la etapa înaintării învinuirii a unor careva plângeri, petiții înaintate de apărătorul lui ***** precum că procurorul Filimon Ivan ar fi admis careva încălcări la înaintarea învinuirii, și nici cu referire la faptul că ***** nu poate participa din anumite motive la această acțiune procesuală.

4) s-a mai imputat faptul că procurorul Filimon Ivan când a înaintat învinuirea, a lăsat fără reacție faptul că, *** avea trei coaste fracturate.**

Din analiza materialelor cauzei, Completul judiciar nu a depistat nici o probă din care să rezulte faptul că, la înaintarea învinuirii, ***** avea constatat în modul stabilit faptul fracturilor, și nici faptul că aceasta era un fapt evident și ar fi putut fi depistat cu ochiul liber.

Mai mult, deși era prezent, apărătorul lui ***** nu a ridicat careva semne de întrebare în privința stării de sănătate a învinuitului.

Completul judiciar subliniază că, doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, însă, în cazul examinat nu își găsește confirmare obiectivă.

Sub aspectul laturii subiective, raportat la aspectele detaliate anterior, Completul judiciar concluzionează că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare.

Or, din analiza materialelor cauzei nu poate fi desprins faptul că, procurorul Filimon Ivan ar fi acționat cu intenție sau cu neglijență, de natură a produce un rezultat prejudiciabil vreunei părți.

Prin urmare, în lipsa unuia dintre elementele constitutive, Completul nu poate reține abaterea disciplinară ca fiind confirmată la caz și, în asemenea condiții pe cale de consecință nici nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului.

Mai mult, art. 39 al Legii cu privire la Procuratură, nr. 3 din 25.02.2016, prevede că, (1) În funcție de gravitatea abaterilor și în condițiile legii, procurorului i se aplică, prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, următoarele sancțiuni disciplinare:

- a) avertisment;
- b) mustrare;
- c) reducere a salariului;
- d) retrogradare din funcție;
- e) eliberare din funcția de procuror.

(2) Avertismentul constă în atenționarea, în formă scrisă, a procurorului asupra abaterii disciplinare comise și recomandarea făcută acestuia de a respecta pe viitor dispozițiile legale.

(3) Mustrarea este o critică exprimată în formă scrisă privind faptele comise de procuror.

(4) Reducerea salariului reprezintă micșorarea salariului lunar cu 15%–30% pentru o perioadă cuprinsă între 3 luni și 1 an și se aplică cu începere din luna calendaristică ulterioară datei la care hotărârea privind cauza disciplinară a rămas irevocabilă.

(5) Retrogradarea din funcție presupune transferul din funcția de procuror-șef într-o funcție de procuror sau transferul procurorului de la Procuratura Generală ori de la o procuratură specializată la o procuratură teritorială. Retrogradarea din funcție se face în baza hotărârii de sancționare, prin ordinul Procurorului General.

(6) Eliberarea din funcția de procuror în sensul alin.(1) reprezintă încetarea atribuțiilor procurorului ca urmare a comiterii unei abateri disciplinare. Eliberarea din funcția de procuror pe baza hotărârii de sancționare se face prin ordinul Procurorului General.

(7) În temeiul hotărârii privind sancționarea cu eliberarea din funcție, imediat după pronunțarea acesteia, procurorul este înlăturat de drept de la exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În speță, autoritatea publică pîrîită a aplicat cea mai aspră sancțiune reclamantului-eliberarea din funcția de procuror. Instanța de judecată menționează că, măsurile disciplinare aplicate procurorului trebuie să fie proporționale cu abaterile comise.

Completul judiciar menționează că, proporționalitatea acțiunii administrative, în special a actului administrativ individual, constă în obligația autorităților publice de a nu interveni în drepturile cetățeanului, decât într-un mod armonios și echilibrat și doar atunci când o cere interesul publice, fără a atinge substanța dreptului subiectiv. Respectarea proporționalității acțiunii administrative a autorităților publice este o obligație a organelor administrative.

Astfel, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității.

În speță, după cum a fost statuat anterior, în acțiunile reclamantului nu au fost constatate careva abateri disciplinate, considerent din care și sancțiunea aplicată nu numai că este una neproporțională dar și neîntemeiată.

Cu referire la aspectele de procedură invocate de reclamant, Completul judiciar menționează că, reclamantul a invocat faptul că, domnul Adrian Mircos nu poate fi subiect ce poate înainta sesizare cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror.

Completul judiciar reține că, în conformitate cu prevederile art.43 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură, sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de:

- a) orice persoană interesată;
- b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor;
- c) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor, în condițiile art.31 alin.(5);
- d) Inspekția procurorilor, în urma controalelor efectuate.

Din materialele cauzei se denotă cu certitudine că, la data de 7 septembrie 2017 procurorul-șef al Direcției Urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos a întocmit raport pe numele Procurorului General privind temeinicia pornirii urmăririi penale în privința lui *****, privării acestuia de libertate (f.d.3-11, anexă la 3d-2/19).

Totodată, prin Raportul din 7 septembrie 2017, procurorul-șef al Direcției Urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, având în vedere constatarea preinselor încălcări grave admise de către procurorul Filimon Ivan, la înaintarea demersului privind aplicarea măsurii arestării preventive în privința lui *****, în speță ignorarea prevederilor art.152, art.176 și art.185 CPP, invocarea de către procuror a unor temeieri care nu au avut suport probant prin acte și înscrisuri, formularea unui demers care după formă și conținut nu corespunde standardelor stabilite de Procuratura Generală, inclusiv redate în „Ghidul pentru procurori privind arestarea preventivă” aprobat prin Ordinul Procurorului General nr.31/28 din 05 iulie 2017, neluarea în considerare a dispozițiilor Legii privind sănătatea mentală nr. 1402 din 16.12.1997, a propus verificarea și aprecierea acțiunilor și inacțiunilor procurorului Ivan Filimon, expuse în raport, de către Inspekția procurorilor.(f.d.a.3-11)

Prin scrisoarea nr. 11-19d/17-3925 din 07.09.2017, în contextul raportului întocmit aferent acțiunilor procurorului în Procuratura mun.Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon, s-a remis Inspecției Procurorilor materialele relevante din cauzele penale nr.2017481228, nr.2017021264 și de pe procesele-verbale ale ședințelor de judecată din 18.08.2017 și 23.08.2017. (f.d.a.12, 13-106)

Astfel, din dispozițiile prevederilor art.43 alin.(1) din Legea cu privire la procuratură, Completul judiciar conchide că, procurorul-șef al Direcției Urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, nu poate fi subiect ce poate înainta sesizare cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror, or dumnealui nu este nici persoană interesată căruia îi pot fi aduse atingere drepturilor și intereselor sale, nu este nici membru al Consiliului Superior al Procurorilor, nu reprezintă nici Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor și nu face parte nici din inspecția procurorilor, fapt ce prezintă o încălcare evidentă a procedurii de inițiere a procedurii disciplinare.

Într-o altă ordine de idei, reclamantul a invocat și încălcarea termenului de 2 luni la examinarea procedurii disciplinare.

La capitolul dat, completul judiciar menționează că, în conformitate cu prevederile art.50 alin.(6) din Legea cu privire la Procuratură, Colegiul de disciplină și etică urmează să adopte decizia cu privire la cauza disciplinară de regulă **în cel mult 2 luni** de la primirea materialelor de la Inspecția procurorilor.

În speță, Completul judiciar reține că la data de 11 septembrie 2017, Inspecția Procurorilor a remis Colegiul de disciplină și etică materialele procedurii disciplinare în privința Procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Ciocana, Ivan Filimon, însă Colegiul de disciplină și etică a pronunțat hotărârea la data de 21 decembrie 2017, adică cu depășirea termenului stabilit la art. 50 alin. (6) a Legii cu privire la procuratură.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că autoritatea publică pîrîta la emiterea actelor administrative contestate, normele de drept material și procedural au fost aplicate și interpretate eronat Completul judiciar apreciază ca fiind absolut întemeiate pretențiile reclamantului cu privire la anularea hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon” și hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”.

În conformitate cu prevederile art.,art.224 alin. (1) lit. a), 225 Cod Administrativ, art. 389-390 CPC, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

HOTĂRĂȘTE :

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Filimon Ivan împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon” și a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”, *se admite*.

Se anulează hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon” și hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”.

Hotărârea poate contestată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii. Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Președintele completului,
Judecătorul

Bostan Angela

Judecătorii

Negru Veronica

Dașchevici Grigore